

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1488/97

z dnia 29 lipca 1997 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 418/96², w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 7 ust. 1a rozporządzenia EWG nr 2092/91, warunki przewidziane w art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia nie mają zastosowania do produktów, które były w powszechnym użyciu przed przyjęciem tego rozporządzenia zgodnie z kodeksem postępowania w rolnictwie ekologicznym we Wspólnocie;

kilka Państw Członkowskich przekazało Komisji istotne informacje dotyczące produktów, które były w powszechnym użyciu w rolnictwie ekologicznym na ich terytorium przed dniem 24 czerwca 1991, a które nie były włączone do załącznika II do rozporządzenia EWG nr 2092/91; zaznaczyły jednocześnie, że produkty te nadal mają zezwolenie w ramach ogólnie pojmowanego rolnictwa w danych Państwach Członkowskich; po rozpatrzeniu próśb ze strony Państw Członkowskich, słusznym wydaje się włączenie produktu „gliny” jako dodatkowego preparatu glebowego oraz następujących produktów służących jako produkty ochrony roślin: azadirachtin, воск pszczeli, niektóre związki miedzi, etylen, żelatyna, alun potasowy, ciecz kalifornijska, lecytyna, wyciąg z tytoniu szlachetnego *Nicotiana tabacum*, preparaty mikrobiologiczne, oleje mineralne, nadmanganian potasu i piasek kwarcowy;

w tym kontekście niektóre produkty (kompost z odpadów gospodarskich, wapno przemysłowe z rafinerii cukru), używane tradycyjnie w nowych Państwach Członkowskich (Austria, Finlandia, Szwecja) również powinny być umieszczone w wykazie;

co więcej, niektóre Państwa Członkowskie wyraziły życzenie, aby niektóre inne nawozy sztuczne, produkty ochrony roślin oraz inne produkty używane w rolnictwie były włączone do załącznika II rozporządzenia EWG nr 2092/91 tak, aby można było zezwolić na używanie tych produktów w rolnictwie ekologicznym; po zbadaniu tych wniosków, stwierdzono, że wymagania zawarte w art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia są spełnione dla fosforanu diamonowego oraz niektórych pyretroidów; użycie tych produktów jest dopuszczalne tylko w przypadku użycia w pułapkach i w przypadku zhydrolizowanego białka kiedy jest ono używane w pułapkach lub w innych zastosowaniach w połączeniu z innymi produktami

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.07.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 59 z 8.03.1996, str. 10.

ochrony roślin, określonych w załączniku II sekcja B do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91;

jakkolwiek udział kompostu z odpadów gospodarskich, wapno przemysłowe z rafinerii cukrowych, wyciąg z tytoniu szlachetnego *Nicotiana tabacum*, związki miedzi, oleje mineralne, pułapki metaldehydowe i pyretroidowe powinny być ograniczone do okresu pięciu lat, do okresu otrzymania wyników innego testu celem zrewidowania wymogów ewentualnego zastąpienia tych produktów przez inne rozwiązania; ponowne testy powinny być przeprowadzone jak najszybciej, w oparciu o dodatkowe informacje przedłożone przez Państwa Członkowskie zainteresowane zachowaniem tych produktów;

w przypadku niektórych nawozów sztucznych oraz wszystkich środków ochrony roślin, należy ustalić wymogi dotyczące warunków ich ograniczonego użycia i/lub zawartości poszczególnych składników; w szczególności w przypadku związków miedzi oraz wyciągu z tytoniu szlachetnego *Nicotiana Tabacum*, wszelkie dalsze ograniczenia dotyczące warunków użycia względem niektórych zbóż i szkodników powinny być jak najszybciej zbadane, nie później jednak, niż do dnia 30 czerwca 1999 r.;

niektóre środki ochrony roślin wymienione w załączniku II sekcja B do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 nie są wykorzystywane i dlatego mogą być wykreślone z Załącznika;

niektóre Państwa Członkowskie zwróciły się z prośbą o dodanie niektórych produktów do załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 oraz zastosowanie bardziej restrykcyjnych warunków dla użycia niektórych produktów pochodzenia nierolniczego, które już są w tym Załączniku; stwierdzono, iż prośby te spełniają warunki określone w art. 5 ust. 4 rozporządzenia EWG nr 2092/91 oraz art. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 207/93³, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 345/97⁴;

powinien obowiązywać okres karencji, w czasie którego można będzie pozbyć się produktów, które albo zostały skreślone z wykazu albo otrzymały zezwolenie pod bardzo restrykcyjnymi warunkami.

rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 powinno zostać zmienione;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II i VI do rozporządzenia EWG nr 2092/91 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

³ Dz.U. nr L 25 z 2.02.1993, str. 5.

⁴ Dz.U. nr L 58 z 27.02.1997, str. 38.

Produkty wymienione w załączniku II sekcja B oraz w załączniku VI sekcja B i C do rozporządzenia EWG nr 2092/91 przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą nadal być używane przy przestrzeganiu uprzednio ustalonych warunków do czasu, gdy istniejące zapasy wyczerpią się, ale nie później niż do dnia 31 marca 1998 r.;

Produkty wymienione w załączniku II i VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 jako podlegające bardziej restrykcyjnym warunkom niż te sprzed daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą nadal być używane przy przestrzeganiu uprzednio ustalonych warunków do czasu, gdy istniejące zapasy wyczerpią się, ale nie później niż do dnia 31 marca 1998 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 1997 r.

W imieniu Komisji |

Franz FISCHLER

Członek Komisji |

ZAŁĄCZNIK

1. W załączniku II sekcja A do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

a) Tytuł otrzymuje brzmienie:

„Nawozy sztuczne i środki użyźniające glebę”.

b) Następujące punkty dołącza się do pozycji Załącznika zatytułowanej:

„Warunki ogólne dotyczące wszystkich produktów”:

- użycie zgodnie z klauzulami w załączniku I,
- użycie wyłącznie z zgodzie z przepisami legislacją do nawozów sztucznych stosowaną we wszystkich Państwach Członkowskich.

c) Następujący produkt zostają dodane po „Płynne odchody zwierzęce”:

Nazwa	Opis: wymogi dotyczące składu; warunki użycia
„- skompostowane odpady gospodarstwa domowego.	Kompost z segregowanych źródeł odpadów gospodarczych; Tylko odpady roślinne i zwierzęce Wytworzony w zamkniętym i monitorowanym punkcie zbioru, zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie; Maksymalne stężenie suchej masy w mg/kg: Kadm: 0,7; Miedź:70; Nikiel:25; Ołów:45; Cynk:200; Rtęć:0,4; Chrom (suma):70; Chrom (VI): 0* Tylko w okresie, który wygasa dnia 31 marca 2002 r.; Wymaga zatwierdzenia przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli.

* granica określenia

d) Następujący produkt zostaje dodany po „torf”:

Nazwa	Opis: wymogi dotyczące składu; Warunki użycia
„Gliny (np.perlit, wermikulit itd.)”	

e) Do kolumny „opis; wymogi dotyczące składu; warunki użycia” dodaje się:

Nazwa	Opis: wymogi dotyczące składu; warunki użycia
Osad	Maksymalne stężenie suchej masy Chromu

Nazwa	Opis: wymogi dotyczące składu; warunki użycia
	(VI) w mg/kg: 0*

* granica określenia

- f) Produkt „Głony morskie i produkty glonowe”: oraz jego „Opis, wymogi dot. składu, i warunki użycia” zostaje zastąpiony przez:

Nazwa	Opis: wymogi dotyczące składu; warunki użycia
„Głony morskie i produkty glonów morskich”	O ile bezpośrednio otrzymane z: (i) procesów fizycznych, włączając dehydratację, zamrażanie i mielenie (ii) ekstrakcji wodnej lub wodnymi roztworami kwasów i zasad; (iii) fermentacji wymaga zatwierdzenia przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli

- g) Następujące produkty zostają wpisane po „Siarczan wapnia (gips)”:

Nazwa	Opis: wymogi dotyczące składu; warunki użycia
Wapno przemysłowe z produkcji cukru	Wymaga zatwierdzenia przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli Tylko w okresie, który wygasa dnia 31 marca 2002 r.

2. Załącznik II sekcja B do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 otrzymuje brzmienie:

„B. PRODUKTY DO OCHRONY ROŚLIN

Ogólne warunki obowiązujące dla wszystkich produktów składających się z lub zawierających następujące substancje aktywne:

- użycie zgodne z klauzulami załącznika I,
- Wyłącznie w zgodzie z przepisami szczególnymi legislacji dotyczącej środków ochrony roślin mających zastosowanie we wszystkich Państwach Członkowskich, w których produkt jest używany (gdzie właściwe*).

I. Substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego

Nazwa	Opis: wymogi dotyczące składu; warunki użycia
Azadirachtin otrzymany z <i>Azadirachta indica</i> (Miodła indyjska)	Środek owadobójczy; Do użycia tylko w przypadku roślin

Nazwa	Opis: wymogi dotyczące składu; warunki użycia
	matecznych do produkcji materiału siewnego oraz roślin wyjściowych do produkcji roślinnego materiału reprodukcyjnego i roślin ozdobnych
Wosk pszczeli	Maść ogrodnicza Tylko w zatwierdzonych dawkach w połączeniu z innymi odpowiednimi produktami z załącznika II, sekcja B.
Żelatyna Środek owadobójczy Zhydrolizowane białko	Żelatyna Środek owadobójczy Zhydrolizowane białko Tylko w zatwierdzonym wniosku w połączeniu z innymi właściwymi produktami z załącznika II sekcja B
Lecytyna	Środek grzybobójczy
Wyciąg (roztwór wodny) z tytoniu szlachetnego (<i>Nicotiana tabacum</i>)	Środek owadobójczy; Tylko przeciw mszycom w przypadku subtropikalnych drzew owocowych (np. pomarańczy, cytryny) oraz zbiorów tropikalnych (np. banany); użycie wyłącznie na początku okresu wegetacji roślinnej; Wymaga zatwierdzenia przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli; Tylko w okresie, który wygasa dnia 31 marca 2002 r.
Oleje roślinne (np. olej miętowy, sosnowy, kminkowy).	Środki owadobójcze, roztoczobójcze, grzybobójcze oraz środek ograniczający kiełkowanie
Pyretryny otrzymane z <i>Chrysanthemum cinerariaefolium</i> .	Środek owadobójczy
Quassia otrzymaną z <i>Quassia amara</i>	Środek owadobójczy i odstraszający owady
Rotenon otrzymaną z <i>Derris spp.</i> i <i>Lonchocarpus spp.</i> i <i>Terphrosia spp.</i>	Środek owadobójczy; Wymaga zatwierdzenia przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli
W niektórych Państwach Członkowskich produkty oznaczone* nie są uważane jako produkty ochrony roślin i nie podlegają procedurom legislacyjnym, określonych w klauzulach dotyczących środków ochrony roślin.	

II. Mikroorganizmy wykorzystywane do biologicznego zwalczania szkodników

Nazwa	Opis: wymogi dotyczące składu; warunki użycia
Mikroorganizmy (bakterie, wirusy i grzyby) np. <i>Bacillus thuringensis</i> , <i>Granulosis virus</i> , itd.	Tylko produkty niemodyfikowane genetycznie w znaczeniu określonym w dyrektywie 90/220/EWG ¹ .

¹ Dz. U. nr 117 z 8. 05. 1990, str. 15.

III. Substancje używane w pułapkach i dozownikach

Warunki ogólne:

- Pułapki i/lub dozowniki muszą zapobiegać przenikaniu substancji do środowiska oraz zapobiegać stykaniu się tych substancji z uprawianymi roślinami.
- Po użyciu pułapki należy zebrać oraz pozbyć się ich w sposób bezpieczny

Nazwa	Opis: wymogi dotyczące składu; warunki użycia
* Fosforan dwuamonowy	Środek wabiący; tylko w pułapkach
Metaldehyd	Środek ślimakobójczy tylko w pułapkach zawierających środek odstraszający wyższe gatunki zwierząt; Tylko w okresie, który wygasa dnia 31 marca 2002 r.
Feromony	Środki owadobójcze i wabiące; W pułapkach i dozownikach.
Pyretroidy (wyłącznie deltametrin lub lambdacyhalotrin)	Środki owadobójcze; Tylko w pułapkach zawierających określone środki wabiące; Tylko przeciwko <i>Batrocera oleae</i> i <i>Ceratitis capitata</i> wied; Wymaga zatwierdzenia przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli. Tylko w okresie, który wygasa dnia 31 marca 2002 r.;

* W niektórych Państwach Członkowskich produkty oznaczone (*) nie są uważane jako środki ochrony roślin i nie podlegają przepisom legislacyjnym dotyczącym środków ochrony roślin.

IV. Inne substancje używane w sposób tradycyjny w rolnictwie organicznym

Nazwa	Opis: wymogi dotyczące składu;
-------	--------------------------------

	warunki użycia
Miedź w formie wodorotlenku miedzi, tlenochlorek miedzi, (trójzasadowy) siarczan miedzi, tlenek miedziawy	Środki grzybobójcze; Tylko w okresie, który wygasa dnia 31 marca 2002 r.; Wymaga zatwierdzenia przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli
*Etylen	Dojrzewanie bananów
Tłuszczowa sól kwasowo-potasowa (szare mydło)	Środek owadobójczy
*Ałun potasowy (Kalinit)	Środek zapobiegający dojrzewaniu bananów
Ciecz Kalifornijska (wielosiarczek wapniowy)	Środki grzybobójcze, owadobójcze i roztoczobójcze; Tylko do stosowania zimą w przypadku drzew owocowych, oliwnych i winorośli.
Olej parafinowy	Środek owadobójczy i roztoczobójczy
Oleje mineralne	Środek owadobójczy i grzybobójczy; Tylko w przypadku drzew owocowych, oliwnych, winorośli oraz owoców tropikalnych (np. banany); Tylko w okresie, który wygasa dnia 31 marca 2002 r.; Wymaga zatwierdzenia przez jednostkę kontrolną lub organ kontroli.
Nadmanganian potasu	Środki grzybobójcze, bakteriobójcze; Tylko w przypadku drzew owocowych, oliwnych oraz winorośli.
*Piasek kwarcowy	Środek odstraszający
Siarka	Środek grzybobójczy, roztoczobójczy, odstraszający
* W niektórych Państwach Członkowskich produkty oznaczone (*) nie są uważane jako środki ochrony roślin i nie podlegają przepisom legislacyjnym dotyczącej środków ochrony roślin.	

3. W załączniku VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

a) Podsekcja A.5 (Minerały- włączając elementy śladowe- oraz witaminy) otrzymuje brzmienie:

„A.5 Minerały (wraz z elementami śladowymi), witaminy, aminokwasy oraz inne związki azotowe

Minerały (wraz z elementami śladowymi), witaminy, aminokwasy oraz inne związki azotu, dozwolone, o ile ich użycie jest wymagane w środkach spożywczych, w skład których wchodzi.

b) W sekcji B wprowadza się następujące zmiany:

(i) Określony warunek w odniesieniu do wodorotlenku sodu otrzymuje brzmienie:

- produkcja cukru
- produkcja oleju otrzymywanego z materiału siewnego rzepaku (*Brassica spp*) tylko w okresie do dnia 31 marca 2002 r.

(ii) Następujący produkt zostaje dodany po „węglan sodowy”:

Nazwa	Określone warunki
Kwas cytrynowy	Produkcja oleju i hydroliza skrobi

c) W sekcji C, następujący produkt skreśla się z podsekcją C.2.3.:

„Sok cytrynowy”

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1935/95

z dnia 22 czerwca 1995 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

Komisja otrzymała szczególny mandat w ramach rozporządzenia (EWG) nr 2092/91⁴ na dokonanie przeglądu pewnej ilości przepisów tego rozporządzenia do dnia 1 lipca 1994 r. w celu przedłożenia wszelkich właściwych propozycji dotyczących zmiany niniejszego rozporządzenia;

jest oczywiste, że stosowanie przepisów, które wygasają dnia 1 lipca 1995 r. a dotyczących etykietowania produktów rolnych i środków spożywczych zawierających składnik pochodzenia rolniczego, wytworzony podczas przestawiania się producentów na rolnictwo ekologiczne, powinno zostać przedłużone; ma to umożliwić producentom waloryzację dodatkowych kosztów produkcji poprzez właściwe etykietowanie ich produktów;

przegląd art. 5, 10 i 11, który miał być przeprowadzony na wniosek Rady do dnia 1 lipca 1994 r. wykazał, iż konieczny jest szereg technicznych i redakcyjnych poprawek w tych artykułach, a także w niektórych pozostałych przepisach, w celu zapewnienia odpowiedniego zarządzania oraz wykonania tego rozporządzenia; ustanowienie tych zmienionych zasad jest dlatego sprawą priorytetową i w konsekwencji ustanowienie zasad dotyczących produkcji zwierzęcej powinny być odroczone na czas określony;

z przeglądu jasno wynika, że przepisy dotyczące etykietowania środków spożywczych, które tylko częściowo przygotowywane są ze składników pochodzenia rolniczego wytworzonych zgodnie z metodami produkcji ekologicznej, powinny zostać poprawione w celu położenia większego nacisku na produkowane ekologicznie części środków spożywczych;

za oczywisty uznano ponadto fakt, że oznaczenie, przewidziane w załączniku V, powinno

¹ Dz.U. nr C 326 z 3.12.1993, str. 8.

² Dz.U. nr C 128 z 9.5.1994, str. 112.

³ Dz.U. nr C 148 z 30.5.1994, str. 24.

⁴ Dz.U. nr L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 1994 r.

pozostać nieobowiązkowe, ale również, w celu zapobieżenia niewłaściwemu wykorzystaniu takiego oznaczenia, należy je ograniczyć do sprzedaży paczkowanych środków spożywczych lub bezpośredniej sprzedaży przez producenta lub przetwórcę konsumentowi końcowemu, pod warunkiem jednak, że charakter produktu jest jednoznacznie określony;

stało się również oczywiste, że materiał rozmnożeniowy powinien być pozyskiwany z roślin produkowanych metodami ekologicznymi, przy czym w okresie przejściowym, gdzie właściwy materiał rozmnożeniowy produkowany ekologicznie nie jest dostępny, należy umożliwić producentom wykorzystanie materiału rozmnożeniowego wytworzonego metodą konwencjonalną;

z tego samego powodu, w okresie przejściowym należy zezwolić na wykorzystywanie sadzonek, przeznaczonych do sadzenia roślin, otrzymanych w sposób konwencjonalny;

uznano za oczywisty fakt, że wiele produktów, które były wykorzystane przed przyjęciem rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w zgodzie z kodeksem postępowania w rolnictwie ekologicznym, przestrzegającym w WE, nie zostało ujętych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia; wykorzystanie takich produktów powinno być dozwolone w takim zakresie, w jakim jest ono dozwolone w rolnictwie konwencjonalnym;

uznano za właściwe wyjaśnienie, że system kontroli ma zastosowanie również do importerów produktów z państw trzecich, działających w Unii Europejskiej;

dlatego rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 powinno zostać zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 ust. 2 datę „1 lipca 1992 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 1995 r.”
2. W art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. „produkcja” oznacza czynności przeprowadzane w gospodarstwie rolnym zaangażowanym w produkcję, pakowanie oraz wstępne etykietowanie produktów produkcji ekologicznej produktów rolnych produkowanych w tym gospodarstwie”.
3. W art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3 „przygotowanie” oznacza czynności konserwowania i/lub przetwarzania produktów rolnych, a także pakowania i/lub wszelkie zmiany w etykietowaniu dotyczącym danej ekologicznej metody produkcji świeżych, konserwowanych i/lub przetworzonych produktów”.
4. W art. 4 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6 „składniki” oznaczają substancje, łącznie z dodatkami, stosowanymi w

przygotowaniu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b), jak określono w art. 6 ust. 4 dyrektywy 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków spożywczych przeznaczonych na sprzedaż konsumentowi końcowemu”.

5. W art. 4 dodaje się akapity w brzmieniu:

„9. „paczkowany środek spożywczy” oznacza każdą pojedynczą sztukę, jak określono w art. 1 ust. 3 lit b)dyrektywy 79/112/EWG.

10. „wykaz składników” oznacza wykaz określony w art. 6 dyrektywy 79/112/EWG”.

6. W art. 2, art. 5 ust. 1 lit. b), art. 9 ust. 9 lit. a), art. 11 ust. 1 lit. b), art. 11 ust. 2 lit. a) oraz w art. 11 ust. 6 lit. a), wyrazy „art. 6 i 7” zastępuje się wyrazami „art. 6”.

7. W art. 5 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) w przypadku produktów przygotowanych po dniu 1 stycznia 1997 r., etykietowanie odnosi się do nazwy i/lub numeru kodu organu kontroli lub jednostki kontrolującej, którym podlega podmiot gospodarczy. Państwa Członkowskie decydują, czy należy wymagać odniesienia do nazwy i/lub numeru kodu oraz powiadamiają o tym Komisję;”

8. W art. 5 skreśla się ust. 2;

9. W art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Etykietowanie i reklamowanie produktu wymienionego w art. 1 ust. 1, lit b może odnosić się, w opisie sprzedaży produktu, do metod produkcji ekologicznej tylko wówczas, gdy:

a) przynajmniej 95% składników pochodzenia rolniczego zawartych w produkcie są lub pochodzą z produktów uzyskanych zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 6 lub przywożonymi z państw trzecich w ramach umów ustanowionych w art. 11;

b) wszystkie inne składniki pochodzenia rolnego zawarte w produkcie zostały ujęte w załączniku VI, sekcja C lub zostały tymczasowo zatwierdzone przez Państwo Członkowskie zgodnie ze środkami wykonawczymi przyjętymi w miarę potrzeb na podstawie ust. 7;

c) produkt zawiera wyłącznie substancje wymienione w załączniku VI sekcja A, jako składniki pochodzenia nierolniczego;

d) produkty lub ich składniki pochodzenia rolniczego, określone w lit. a), nie były poddane zabiegom z zastosowaniem substancji nie wymienionych w załączniku VI sekcja B;

- e) produkt lub jego składniki nie były poddane zabiegom zużycie promieniowania jonizującego;
- f) produkt został przygotowany lub przywieziony przez podmiot gospodarczy, do którego stosuje się środki kontroli ustanowione w art. 8 i 9;
- g) w przypadku produktów przygotowanych po dniu 1 stycznia 1997 r., etykietowanie odnosi się do nazwy lub numeru kodu organu kontroli lub jednostki kontrolującej, którym podlega podmiot gospodarczy wykonujący ostatnią czynność przygotowawczą. Państwa Członkowskie postanowią, czy należy wymagać odniesienia do nazwy i/lub numeru kodu oraz powiadomią o tym Komisję.

Oznaczenia odnoszące się do metod produkcji ekologicznej muszą jasno określać, że związane są one z metodą produkcji rolnej, a także musi im towarzyszyć odniesienie do danych składników pochodzenia rolniczego, chyba że takie odniesienie zawarto wyraźnie w wykazie składników”.

10. W art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Składniki pochodzenia rolniczego mogą być ujęte w załączniku VI sekcja C tylko w przypadku, gdy ich pochodzenie rolnicze zostanie poświadczone, a ilości produkowane we Wspólnocie nie są wystarczające, zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 6, lub nie mogą być przywożone z państw trzecich, zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 11.

11. W art. 5 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Produkty etykietowane lub reklamowane zgodnie z ust. 1 i 3 mogą zawierać oznaczenia odnoszące się do zmiany metod produkcji na ekologiczne pod warunkiem, że:

- a) całkowicie spełnia wymogi określone w ust. 1 lub. ust. 3, odpowiednio, z wyłączeniem wymogu dotyczącego długości okresu konwersji określonego w ust. 1 załącznika I;
- b) spełniony jest okres konwersji co najmniej dwunastu miesięcy przed zbiorem plonów;
- c) dane oznaczenia nie wprowadzają nabywcy produktu w błąd, co do różnicy między danym produktem a produktami, które spełniają wszystkie wymogi ust. 1 i 3. Po dniu 1 stycznia 1996 r. takie oznaczenia musi brzmieć: „produkt wytworzony w okresie konwersji na rolnictwo ekologiczne”, a jego kolor, wielkość i styl czcionki nie mogą być bardziej widoczne niż opis handlowy produktu; w tym oznaczeniu wyrazy „rolnictwo ekologiczne” nie mogą być lepiej widoczne niż wyrazy: „produkt wytworzony w okresie konwersji na”;

- d) produkt zawiera tylko jeden składnik pochodzenia rolniczego;
- e) dla produktów przygotowanych po dniu 1 stycznia 1997 r. etykietowanie odnosi się do nazwy i/lub numeru kodu organu kontroli lub jednostki kontrolującej, którym podlega podmiot gospodarczy wykonujący ostatnią czynność związaną z wytwarzaniem lub przygotowaniem produktu. Państwa Członkowskie postanowią, czy należy wymagać odniesienia do nazwy i/lub numeru kodu, o czym powiadomią Komisję.

12. W art. 5, po ust. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 3, etykietowanie i reklamowanie produktu, jak określono w art. 1 ust. 1 lit. b) może odnosić się do oznaczeń dotyczących metod produkcji ekologicznej jedynie w przypadku, gdy:

- a) przynajmniej 70% składników pochodzenia rolniczego jest lub zostało uzyskanych z produktów otrzymanych zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 6 lub przywożonych z państw trzecich na podstawie warunków określonych w art. 11;
- b) wszystkie inne składniki produktu pochodzenia rolniczego ujęte są w załączniku VI sekcja C lub zostały tymczasowo zatwierdzone przez Państwo Członkowskie zgodnie ze środkami wykonawczymi przyjętymi, w miarę potrzeb, na podstawie art. 7;
- c) oznaczenia odnoszące się do metod produkcji ekologicznej zawarte są w wykazie składników i wiążą się tylko z tymi składnikami, które otrzymane zostały zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 6 lub przywiezione z państw trzecich zgodnie z zasadami określonymi w art. 11; prezentowane są w tym samym kolorze oraz za pomocą tej samej wielkości i stylu czcionki, jak inne oznaczenia w wykazie składników. Takie oznaczenia muszą również pojawić się jako odrębne oświadczenie w tym samym polu widzenia co opis handlowy wraz z informacją o procentowej zawartości składników pochodzenia rolniczego, które zostały otrzymane zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 6 lub przywiezione z państw trzecich na podstawie warunków określonych w art. 11. Kolor, wielkość ani styl czcionki, jakim opatrzone oświadczenie, nie mogą być bardziej widoczne niż opis handlowy produktu. Oświadczenie powinno brzmieć następująco: „X% składników pochodzenia rolniczego zostało wyprodukowanych zgodnie z zasadami produkcji ekologicznej”;
- d) produkt zawiera jedynie substancje wymienione w załączniku VI sekcja A, jako składniki pochodzenia nierolniczego;
- e) produkt lub jego składniki pochodzenia rolniczego, określone w lit. a) nie zostały poddane zabiegom z zastosowaniem substancji nie wymienionych w załączniku VI sekcja B;
- f) produkt lub jego składniki nie zostały poddane przetwarzaniu obejmującemu użycie promieniowania jonizującego;

- g) produkt został przygotowany lub przywieziony przez podmiot gospodarczy, która podlega środkom kontroli ustanowionym w art. 8 i 9;
- h) w przypadku produktów przygotowanych po dniu 1 stycznia 1997 r. etykietowanie odnosi się do nazwy i/lub numeru kodu organu kontroli lub jednostki kontrolującej, którym podlega podmiot gospodarczy wykonujący ostatnią czynność związaną z produkcją lub przygotowaniem produktu. Państwa Członkowskie decydują, czy należy wymagać odniesienia do nazwy i/lub numeru kodu oraz powiadomienia o tym Komisję”.

13. W art. 5 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podczas okresu przejściowego upływającego dnia 31 grudnia 1997 r. etykietowanie oraz reklama produktu określonego w art. 1 ust. 1 lit. b), przygotowanego częściowo ze składników niespełniających wymogów ust. 3 lit. a), może odnosić się do metod produkcji ekologicznej pod warunkiem, że:

- a) co najmniej 50% składników pochodzenia rolniczego spełnia wymogi określone w ust. 3 lit. a);
- b) produkt spełnia wymogi określone w ust. 3 lit. c), d), e) i f);
- c) oznaczenia odnoszące się do metod produkcji ekologicznej:
 - pojawiają się tylko w wykazie składników, przewidzianych w dyrektywie 79/112/EWG, zmienionej ostatnio dyrektywą 89/395/EWG,
 - odnoszą się w sposób jednoznaczny tylko do składników otrzymanych zgodnie z zasadami określonymi w art. 6 lub przywiezionych na warunkach ustanowionych w art. 11;
- d) składniki i ich względne poziomy pojawiają się w wykazie składników w kolejności malejącej według wagi;
- e) oznaczenia w wykazie składników prezentowane są w tym samym kolorze i za pomocą tej samej wielkości i stylu czcionki”.

14. W art. 5 ust. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„8. Wyczerpujące wykazy substancji i produktów określonych w ust. 3 lit. b), c) i d) oraz w ust. 5a lit. b), d) i e) ustanawia się w załączniku VI sekcja A, B i C, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14”.

15. W art. 5 ust. 9 otrzymuje brzmienie i dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„9. W celu obliczenia wartości procentowych określonych w ust. 3 i 6 stosuje się zasady przewidziane w art. 6 i 7 dyrektywy 79/112/EWG.

10. W produkcji, określonym w art. 1 ust. 1, składnik otrzymany zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 6 nie może być obecny razem z takim samym składnikiem, który nie został otrzymany zgodnie z tymi zasadami.

11. Przed dniem 1 stycznia 1999 r., Komisja dokonuje przeglądu przepisów niniejszego artykułu i art. 10, i przedkłada wszelkie właściwe propozycje w związku z przeglądem”.

16. Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Metoda produkcji ekologicznej oznacza, że w celu wytworzenia produktów, określonych w art. 1 ust. 1 lit. a), z wyjątkiem materiału siewnego i roślinnego materiału rozmnożeniowego:

- a) muszą być spełnione przynajmniej wymagania z załącznika I, oraz w miarę potrzeb szczegółowe zasady odnoszące się do nich;
- b) tylko produkty złożone z substancji wymienionych w załącznikach I i II mogą być używane jako środki ochrony roślin, detergenty, nawozy, środki użyźniające glebę lub w innym celu, jeśli taki cel jest określony w załączniku II w odniesieniu do niektórych substancji. Można je stosować tylko do szczególnych warunków ustanowionych w załącznikach I i II oraz w takim zakresie, w jakim jest ogólnie dozwolone w rolnictwie w zainteresowanym Państwie Członkowskim zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi lub przepisami krajowymi zgodnymi z prawem wspólnotowym;
- c) używany jest tylko materiał siewny lub roślinny materiał rozmnożeniowy wytworzony za pomocą metody produkcji ekologicznej określonej w ust. 2.

2. Metoda produkcji ekologicznej oznacza, że w przypadku materiału siewnego i roślinnego materiału reprodukcyjnego, roślina mateczna dla materiału siewnego oraz rośliny rodzicielskie dla roślinnego materiału rozmnożeniowego, zostały wytworzone zgodnie z przepisami lit. a) i b) poprzedniego ustępu przez co najmniej jedno pokolenie lub, w przypadku roślin wieloletnich, dwa sezony wegetacyjne.

3. a) Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. c), w trakcie okresu przejściowego, który kończy się dnia 31 grudnia 2000 r. można wykorzystywać materiał siewny oraz roślinne materiały rozmnożeniowe nie produkowane metodami ekologicznymi, za zgodą właściwego organu Państwa Członkowskiego, o ile użytkownicy takiego materiału w sposób zadowalający wykażą organowi kontroli lub jednostce kontrolującej, że materiał rozmnożeniowy dla odpowiedniej odmiany danego gatunku, spełniający wymogi ust. 2, był niedostępny na rynku. W takim przypadku musi być użyty materiał rozmnożeniowy, który nie został poddany obróbce za pomocą produktów nie wymienionych w załączniku II, sekcja B, jeśli

tylko jest on dostępny na rynku Wspólnoty Europejskiej. Państwa Członkowskie informują pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o udzieleniu zezwolenia na podstawie niniejszego artykułu.

- b) Procedura przewidziana w art. 14 może być stosowana przy podejmowaniu decyzji dotyczących:
- wprowadzenia, przed dniem 31 grudnia 2000 r., ograniczeń dotyczących środków przejściowych określonych w lit. a) w odniesieniu do niektórych gatunków i/lub rodzajów materiału rozmnożeniowego w całej Wspólnocie Europejskiej lub jej części i/lub stosowania obróbki chemicznej,
 - utrzymania, po dniu 31 grudnia 2000 r. przewidzianych w lit. a) w odniesieniu do niektórych gatunków i/lub rodzajów materiału rozmnożeniowego w całej Wspólnocie Europejskiej lub jej części,
 - wprowadzenie zasad proceduralnych i kryteriów dotyczących odstępstw określonych w lit. a) oraz informowania o nich zainteresowanych organizacji zawodowych, pozostałych Państw Członkowskich i Komisji.

4. Do dnia 31 grudnia 1999 r. Komisja dokonuje przeglądu przepisów niniejszego artykułu, w szczególności jego ust. 1 lit. c) oraz ust. 2, po czym przedkłada wszelkie właściwe propozycje w związku z ich zmianami”.

17. Po art. 6 dodaje się art. 6a:

„Artykuł 6a

1. Do celów niniejszego artykułu „sadzonki” oznaczają rozsady przeznaczone do sadzenia roślin w produkcji roślinnej.
2. Metoda produkcji ekologicznej oznacza, że producenci używają sadzonek, które zostały wyprodukowane zgodnie z art. 6.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, sadzonki nie uzyskane w drodze metody ekologicznej, mogą być używane podczas okresu przejściowego, który wygasa z dniem 31 grudnia 1997 r. pod warunkiem, że spełnione zostaną następujące warunki:
 - a) właściwy organ Państwa Członkowskiego zatwierdzi używanie takiego materiału, kiedy jego użytkownik w sposób zadowalający wykaże organowi kontroli lub jednostce kontrolującej Państwa Członkowskiego, że nie zdołał uzyskać odpowiedniej odmiany danego gatunku na rynku Wspólnoty;
 - b) sadzonki, od momentu zasiania, nie zostały poddane działaniu żadnych produktów, za wyjątkiem tych wymienionych w załączniku II, sekcje A i B;

- c) sadzonki pochodzą od producenta, który wyraził zgodę na system kontroli, działający w sposób równoważny do uregulowań ustanowionych w art. 9 oraz zgodził się na stosowanie ograniczeń ujętych w lit. b); ten przepis wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r.;
 - d) po sadzeniu roślin, sadzonki musiały być hodowane zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a) i b) przez okres nie krótszy niż sześć tygodni przed zbiorem;
 - e) etykietowanie produktu zawierającego składniki pochodzące z takich sadzonek nie może zawierać oznaczenia określonego w art. 10;
 - f) bez uszczerbku dla wszelkich ograniczeń wynikających z procedury określonej w ust. 4, każde zezwolenie udzielone w ramach niniejszego ustępu zostanie wycofane, gdy materiał będzie dostępny w wystarczającej ilości, a najpóźniej wygasa dnia 31 grudnia 1997 r.
- 4 a) W przypadku gdy udzielono zezwolenia określonego w ust. 3, Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia o tym pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję, przedstawiając następujące informacje:
- datę udzielenia zezwolenia
 - nazwę danej odmiany i gatunku
 - wymagana ilość oraz jej uzasadnienie
 - przewidywany okres przechowywania
 - inne informacje, których zażąda Komisja lub Państwa Członkowskie.
- 4 b) Jeśli informacje przedłożone przez jakikolwiek Państwo Członkowskie Komisji i Państwu Członkowskiemu, które wydało zezwolenie, wykażą, że dana odmiana jest dostępna podczas okresu przechowywania, Państwo Członkowskie rozważy wycofanie zezwolenia lub skrócenie okresu ważności, a następnie w ciągu 10 dni od daty otrzymania informacji powiadomi Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o podjętych środkach.
- 4 c) Na wniosek Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji, sprawa zostaje przedłożona Komitetowi, określonemu w art. 14, do rozważenia. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14, może zostać wydana decyzja o wycofaniu zezwolenia lub zmianie terminu jego ważności”.

18. W art. 7 po ust. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Warunki przewidziane w ust. 1 nie mają zastosowania do produktów, które były w powszechnym użyciu przed przyjęciem tego rozporządzenia zgodnie z

kodeksem postępowania w rolnictwie ekologicznym stosowanego we Wspólnocie”.

19. W art. 9 ust. 1, wyrazy „podmioty gospodarcze produkujące lub przygotowujące produkty określone w art. 1” zostają zastąpione wyrazami „podmioty gospodarcze produkujące, przygotowujące lub przywożące z państw trzecich produkty określone w art. 1”.
20. W art. 9 ust. 5 lit. b), wyraz „nieprawidłowości” zastępuje się wyrazami „nieprawidłowości i/lub naruszenia”.
21. W art. 9 ust. 6 lit. c), wyraz „naruszenia” zastępuje się wyrazami „nieprawidłowości i naruszenia”.
22. W art. 9 ust. 6 lit. d), wyrazy „ustanowionych w ust. 7, 8 i 9” zastępuje się wyrazami „ustanowionych w ust. 7, 8, 9 i 11”.
23. W art. 9 po ust. 6 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6a. Przed dniem 1 stycznia 1996 r., Państwa Członkowskie nadają numer kodu każdej jednostce kontrolującej lub organowi kontroli, zatwierdzonych lub wyznaczonych zgodnie z przepisami niniejszego artykułu. Powiadamiają o tym pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję. Komisja publikuje numery kodów w wykazie określonym w art. 15 akapit ostatni „
24. W art. 9 dodaje się następujący ustęp:

„11. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 5 i 6, od dnia 1 stycznia 1998 r. zatwierdzone jednostki kontrolujące muszą spełnić wymogi ustanowione w warunkach normy EN 45011 z dnia 26 czerwca 1989 r.”
25. W art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oznaczenie i/lub logo przedstawione w załączniku V wskazujące, iż produkty objęte są szczególnym systemem kontroli, może być zamieszczane na etykiecie produktów określonych w art. 1 tylko, jeżeli te produkty:

 - a) spełniają warunki art. 5 ust. 1-3;
 - b) zostały objęte ustaleniami kontrolnymi, określonymi w art. 9, w czasie procesu produkcyjnego i przygotowawczego;
 - c) są sprzedawane bezpośrednio przez producenta lub przetwórcę konsumentowi końcowemu w zapieczętowanych opakowaniach, lub sprzedawane na rynku jako paczkowane środki spożywcze; w przypadku bezpośredniej sprzedaży przez producenta lub przetwórcę konsumentowi końcowemu zapieczętowane opakowania nie są wymagane, o ile etykieta towarzysząca produktowi, który wymaga takiego oznaczenia, umożliwia jasne i jednoznaczne zidentyfikowanie tego produktu;

- d) etykieta zawiera nazwisko i/lub nazwę przedsiębiorstwa producenta, przetwórcy lub sprzedawcy wraz z nazwą bądź numerem kodu organu kontroli czy jednostki kontrolującej oraz oznaczenie wymagane zgodnie z przepisami rozporządzeń w sprawie etykietowania środków spożywczych zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym.”
26. W art. 10 ust. 3 lit. a), wyrazy „art. 5, 6 i 7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i 6”.
27. W art. 10 ust. 5, 6 i 7 zastępuje się następującymi ustępami:

„Ogólne środki przymusu

Artykuł 10a

1. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie stwierdzi nieprawidłowości lub naruszenia związane ze stosowaniem tego rozporządzenia do produktu pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego i noszącego oznaczenia określone w art. 2 i/lub załączniku V, powiadamia o tym Komisję i Państwo Członkowskie, które wyznaczyło organ kontroli lub zatwierdziło jednostkę kontrolującą.
2. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki i działania w celu zapobieżenia możliwości oszukańczego używania oznaczenia określonego w art. 2 i/lub załączniku V.”;
28. W art. 11 ust. 3 lit. a), wyrazy „organów kontroli” zastępuje się wyrazami „jednostki kontrolującej i/lub organu kontroli”;
29. W art. 11 ust. 6 lit. a), datę „31 lipca 1995 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2002 r.”;
30. W art. 11 ust. 6 lit. a) zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
- „Termin upływa licząc od daty decyzji o włączeniu państwa trzeciego, do wykazu, określonego w ust. 1 lit. a), chyba, że dotyczy to produktu, który został wyprodukowany w regionie nie wyszczególnionym w decyzji określonej w ust. 1 lit. a), i nie został przebadany w ramach wniosku przedłożonego przez państwo trzecie, i tylko wówczas, gdy to państwo zgodziło się na dalsze stosowanie ustaleń wydawania zezwoleń, sformułowanych w niniejszym ustępie.”
31. W art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „7. Na wniosek Państwa Członkowskiego Komisja może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14, zatwierdzić jednostkę kontrolującą państwa trzeciego, uprzednio ocenianą przez dane Państwo Członkowskie oraz zamieścić ją w wykazie określonym w ust. 1 lit. a). Komisja przesyła wniosek do zainteresowanego państwa trzeciego”.
32. W art. 13 przed tiret pierwsze dodaje się tiret w brzmieniu:

„- szczególne przepisy stosowania niniejszego rozporządzenia;”.

33. W art. 13 tiret ostatnie otrzymuje brzmienie:

„- zmiany w załączniku V w celu określenia logo Wspólnoty, które ma towarzyszyć oznaczeniu zamieszczonemu na produktach, objętych procedurą kontrolną lub je zastąpi”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 czerwca 1995 r.

W imieniu Komisji

Ph. VASSEUR

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1202/95

z dnia 29 maja 1995 r.

zmieniające załączniki I i III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) 1201/95², w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

w sytuacji, gdy instytucje publiczne wymagają stosowania syntetycznych środków ochrony roślin niewymienionych w załączniku II część B z uwagi na poważne zagrożenie chorobami lub szkodnikami całej powierzchni upraw na określonym obszarze, w ten sposób otrzymane rośliny uprawne nie mogą dłużej nosić oznakowania wskazującego na metody produkcji ekologicznej;

jednakże zgodność z innymi przepisami w sprawie produkcji w rolnictwie ekologicznym, należy w niektórych okolicznościach skrócić okres konwersji, po zakończeniu którego dozwolone jest wprowadzenie do obrotu produktów noszących takie oznakowanie;

te same odmiany roślin nie mogą być uprawiane w jednostkach kierowanych przez tego samego rolnika jednocześnie ekologicznymi i konwencjonalnymi metodami produkcji;

należy przyjąć wyjątek od tej zasady w przypadkach, gdy niektóre obszary upraw wieloletnich są stopniowo przekształcane z konwencjonalnej gospodarki rolnej na rolnictwo ekologiczne;

wyjątki od tej reguły mogą również być akceptowane na niektórych obszarach wykorzystywanych do badań w dziedzinie rolnictwa w celu rozwoju rolnictwa ekologicznego za zgodą właściwych władz Państw Członkowskich;

produkcja materiału siewnego, roślinnego materiału rozmnożeniowego i sadzonek stanowi działalność podejmowaną przez wyspecjalizowane podmioty gospodarcze, prowadzące produkcję ekologiczną obok produkcji tych produktów metodami konwencjonalnymi;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu określonego w

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 119 z 30.5.1995, str. 9.

art. 14 dyrektywy (EWG) 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zmienia się załącznik I pkt 1 i załącznik III część A rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie piętnastego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 1995 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

1. W załączniku I po pkt. 1 sekcji „Rośliny i produkty roślinne” dodaje się akapit w brzmieniu:

„W szczególności, okres konwersji może być skrócony przez Państwo Członkowskie do absolutnego minimum w sytuacjach, gdy na działkach zastosowano produkt niewymieniony w załączniku II część B w ramach programu walki z chorobami lub szkodnikami, ogłoszonego przez właściwy organ Państwa Członkowskiego na jego terytorium lub na niektórych częściach jego terytorium w odniesieniu do określonej uprawy.

Skrócenie okresu konwersji musi uwzględniać wszystkie następujące punkty:

- działki były już przekształcane lub były w trakcie przekształcania na rolnictwo ekologiczne,
- rozkład danego środka ochrony roślin musi skutkować nieznacznym poziomem pozostałości w glebie lub, w przypadku upraw wieloletnich, w roślinach,
- zainteresowane Państwo Członkowskie musi powiadomić pozostałe Państwa Członkowskie o swojej decyzji dotyczącej obowiązkowego zastosowania środka oraz stopnia skrócenia okresu konwersji,
- plony uzyskane ze zbioru po zastosowaniu środka ochrony roślin nie mogą być sprzedawane z oznakowaniem określającym produkcję ekologiczną.

2. Załącznik III część A pkt. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeżeli podmiot gospodarczy prowadzi kilka jednostek produkcyjnych na tym samym obszarze uprawiając rośliny lub rośliny uprawne nieobjęte art. 1 i jednocześnie posiada pomieszczenia do składowania potrzebnych środków do produkcji (takich jak nawozy sztuczne, środki ochrony roślin, materiał siewny) również podlegają ustaleniom kontrolnym w zakresie pkt 2 akapit pierwszy oraz pkt. 3 i 4. Te same odmiany roślin, które produkowane są w jednostce określonej w pkt 1 nie mogą być produkowane w tych jednostkach.

Jednakże producenci mogą odstąpić od zasady określonej w zdaniu ostatnim akapit poprzedni:

- a) w przypadku upraw wieloletnich (owoce, winorośl i chmiel) pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:
 1. dana produkcja stanowi część planu konwersji, co do którego producent zobowiązuje się, a który umożliwia rozpoczęcie przekształcania na produkcję ekologiczną ostatniej części danego obszaru w możliwie najkrótszym okresie, który w żadnym wypadku nie może przekroczyć pięciu lat,

2. podjęto właściwe środki dla zapewnienia trwałego oddzielenia produktów pozyskiwanych ze wszystkich zainteresowanych jednostek,
 3. jednostka kontrolująca lub organ informowane są o zbiorach wszystkich produktów z co najmniej 48-godzinnym wyprzedzeniem,
 4. niezwłocznie po zakończeniu zbiorów producent powiadamia jednostkę kontrolującą lub organ o dokładnych ilościach zebranych z danych jednostek wraz z wszelkimi szczególnymi cechami wyróżniającymi (takimi jak: jakość, kolor, średnia waga itp.) i potwierdza, że zostały podjęte odpowiednie środki w celu oddzielenia tych produktów,
 5. plan konwersji i środki określone w pkt. 1 i 2 zostały zatwierdzone przez jednostkę kontrolną lub władze. Taka zgoda musi być potwierdzana co roku po rozpoczęciu planu konwersji;
- b) w przypadku obszarów przeznaczonych na badania rolne uzgodnionych przez właściwe władze Państw Członkowskich, o ile zostaną spełnione warunki 2, 3 i 4 oraz stosowna część warunku 5 określonego w lit. a);
- c) w przypadku produkcji materiału siewnego, roślinnego materiału rozmnożeniowego i sadzonek o ile zostaną spełnione warunki 2, 3 i 4 oraz stosowna część warunku 5 określonego w lit. a).”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1201/95

z dnia 29 maja 1995 r.

zmieniające załącznik VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2381/94², w szczególności jego art. 13,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 207/93 z dnia 29~~5~~ stycznia 1993 r. określające treść załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych oraz ustanawiające szczegółowe zasady w celu wykonania przepisów art. 5 ust. 4 tego rozporządzenia³, w szczególności jego art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

niektóre Państwa Członkowskie powiadomiły inne Państwa Członkowskie oraz Komisję, że zostały udzielone zezwolenia na używanie niektórych składników pochodzenia rolnego nie wymienionych w sekcji C załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91; w przypadku niektórych z tych produktów zauważono, że ich produkcja jest niewystarczająca we Wspólnocie; dlatego produkty te powinny być wprowadzone do sekcji C załącznika VI;

okazało się, że produkcja organicznych upraw cykorii, octu otrzymywanego z różnych sfermentowanych napojów oraz dużych ilości przypraw i ziół we Wspólnocie osiągnęła znaczącą skalę; dlatego też cykoria, ocet, przyprawy i zioła powinny być skreślone z sekcji C załącznika VI;

wykaz pozytywny głównych przypraw i ziół, które nie są dostępne w ramach produkcji organicznej w odpowiednich ilościach we Wspólnocie Europejskiej zostanie sporządzony najszybciej, jak to możliwe; do czasu przyjęcia tego wykazu, procedura określona w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 207/93 może być stosowana z zastrzeżeniem warunków ustalonych w tym artykule;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 255 z 1.10.1994, str. 84.

³ Dz.U. nr L 25 z 2.2.1993, str. 5.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 jest zmieniony, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Produkty określone w tiret pierwszym i czwartym załącznika do niniejszego rozporządzenia, mogą nadal być używane na warunkach stosowanych dotychczas przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie rozporządzenia.

Produkty określone w tiret trzecim załącznika do niniejszego rozporządzenia, mogą nadal być używane na warunkach stosowanych dotychczas przez okres siedmiu miesięcy od daty wejścia w życie rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 1995 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W sekcji C załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 207/93 i zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 468/94⁴, wprowadza się następujące zmiany:

- następujący produkt skreśla się z podsekcji C.1.1.: cykoria
- następujące produkty dodaje się do podsekcji C.1.1. po „Acerola”:
 - suszony sproszkowany banan (*Musa L.*)
 - agrest (*Ribes crisper L.*)
 - suszone sproszkowane truskawki (*Fragaria L.*)
 - suszone maliny (*Ribes idaeus L.*)
 - suszone czerwone porzeczki (*Ribes rubrum L.*)
- podsekcja C.1.2. zatytułowana „Jadalne przyprawy i zioła” otrzymuje brzmienie:
 - „C.1.2. Jadalne przyprawy i zioła
-”
- w podsekcji C.2.3. skreśla się produkt „ocet inny niż ocet otrzymywany z wina”.

⁴ Dz.U. nr L 59 z 3.3.1994, str. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2381/94

z dnia 30 września 1994 r.

zmieniające załącznik II do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1468/2000², w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

część Państw Członkowskich zwróciła się z wnioskiem, aby niektóre nawozy sztuczne niewymienione w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 zostały włączone do niego w związku z faktem, że są one obecnie używane w rolnictwie ekologicznym zgodnie z kodeksami postępowania w rolnictwie ekologicznym, tradycyjnie stosowanymi w niektórych państwach Wspólnoty; zbadanie tych wniosków ujawniło, że wymagania określone w art. 7 ust. 1 lit. b) są spełniane;

niezbędne jest także określenie opisu niektórych nawozów sztucznych włączonych do załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w celu zagwarantowania odpowiedniego charakteru i pochodzenia tych produktów;

zostało uznane za niezbędne, określenie w sposób bardziej dokładny warunków używania niektórych nawozów sztucznych i wymagań odnoszących się do ich składu, w celu zagwarantowania, że wymagania regulujące włączenie ich do załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, określone w art. 7 ust. 1 lit. b), są w pełni spełniane;

należy dopuścić pewien okres dotyczący rozdysponowania zapasów produktów, które skreśla się z części A załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Część A załącznika II do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2092/91 zastępuje się

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 159 z 28.6.1994, str. 11.

załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Produkty skreślone z części A załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, która obowiązywała przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą być nadal używane zgodnie z wcześniej stosowanymi warunkami dopóki istniejące zapasy nie zostaną wyczerpane, jednakże nie dłużej niż do dnia 1 lipca 1995 r.

Produkty, ustalone w części A załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, zgodnie z bardziej rygorystycznymi warunkami niż te ustalone przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą być nadal używane zgodnie z wcześniej stosowanymi warunkami dopóki istniejące zapasy nie zostaną wyczerpane, jednakże nie dłużej niż do dnia 1 lipca 1995 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 1994 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Część A

Produkty wyjątkowo dopuszczone do użycia w nawożeniu i użyźnianiu gleby, zgodnie z dyspozycjami załącznika I (2)

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
Złożone produkty lub produkty zawierające wyłącznie wyszczególnione poniżej materiały: - Obornik	Produkt składający się z mieszaniny odchodów zwierzęcych i substancji roślinnych (podściółka dla zwierząt) Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący Wskazanie gatunków zwierząt
- Suchy obornik i odwodniony nawóz kurzy	Pochodzące z ekstensywnej hodowli i wyłącznie w rozumieniu art. 6 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2328/91 ¹ , ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 3669/93 ² Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący Wskazanie gatunków zwierząt
- Kompostowane odchody zwierzęce, w tym nawóz kurzy i przekompostowany obornik	Pochodzące z ekstensywnej gospodarki rolnej i wyłącznie w rozumieniu art. 6 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2328/91 Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący
- Płynne odchody zwierzęce (gnojowica, uryna itd.)	Zakazane są produkty pochodzące z przemysłowej gospodarki rolnej Używane po kontrolowanej fermentacji i/lub odpowiednim rozcieńczeniu Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący Wskazanie gatunków zwierząt

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
<ul style="list-style-type: none"> - Torf - Odpady z hodowli grzybów - Odchody robaków (vermikompost) i insektów 	<p>Zakazane są produkty pochodzące z hodowli przemysłowej</p> <p>Użycie ograniczone do ogrodnictwa (ogrodnictwa towarowego, szkółek itd.)</p> <p>Początkowy skład podłoża musi być ograniczony do produktów z niniejszego wykazu</p>
<ul style="list-style-type: none"> - Guano 	<p>Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący</p>
<ul style="list-style-type: none"> - Przekompostowana mieszanina resztek substancji roślinnych 	<p>Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący</p>
<ul style="list-style-type: none"> - Produkty i produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, jak poniżej: <ul style="list-style-type: none"> - mączka z krwi - mączka z kopyt - mączka rogowa - mączka kostna lub mączka kostna odklejona - spopielone kości zwierząt - mączka rybna - mączka mięsna - mączka z piór, włosów i skóry” - wełna 	<p>Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący</p>

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
<ul style="list-style-type: none"> - sierść - włosy - produkty mleczarskie - Produkty i produkty uboczne pochodzenia roślinnego przeznaczone do produkcji nawozów (np. wyczłoczyny z nasion roślin oleistych, łuska z ziarna kakaowego, kielki słodowe itd.) - Glony morskie i produkty z nich otrzymane - Trociny i wióry drzewne - Przekompostowana kora - Popiół drzewny - Drobno mielony fosfat - Fosforan aluminium i wapnia - Podstawowy żużel - Surowa sól potasowa (np. kainit, sylwinit itd.) - Siarczan potasu zawierający sól magnezu 	<p>Wyłącznie w przypadku, gdy są uzyskane w wyniku:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) procesu fizycznego, w tym odwodnienia, zamrażania i mielenia; (ii) ekstrakcji wodą lub wodnymi roztworami kwasów i/lub zasad (iii) fermentacja <p>Drewno nie poddane chemicznemu przetworzeniu po ścięciu</p> <p>Drewno nie poddane chemicznemu przetworzeniu po ścięciu</p> <p>Z drewna nie poddanego chemicznemu przetworzeniu po ścięciu</p> <p>Produkt określony w dyrektywie Rady 76/116/EWG³, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/284/EWG⁴ Zawartość kadmu mniejsza lub równa 90 mg/kg P205</p> <p>Produkt określony dyrektywą 76/116/EWG, ostatnio zmienioną dyrektywą 89/248/EWG; Zawartość kadmu mniejsza lub równa 90 mg/kg P205 Użycie ograniczone do podstawowych gleb (pH > 7,5)</p> <p>Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący</p> <p>Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący</p> <p>Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący</p>

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
	Uzyskane z surowej soli potasowej
- Wywar gorzelniczy i ekstrakt z wywaru gorzelniczego	Z wyjątkiem wywaru gorzelniczego amonowego
- Węglan wapnia pochodzenia naturalnego (np. kreda, margiel, mielony wapń, ameliorant bretoński, (maerl) kreda fosforowa)	
- Węglan magnezu i wapnia pochodzenia naturalnego (np. kreda magnezowa, mielony wapń magnezowy itd.)	Wyłącznie pochodzenia naturalnego
- Siarczan magnezu (np. kizeryt)	Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący
- Roztwór chlorku wapnia	Opryskiwanie dolistne jabłoni po stwierdzeniu niedoboru wapnia
- Siarczan wapnia (gips)	Potrzeba uznana przez organ kontrolny lub władze kontrolne
- Siarka elementarna	Produkt określony w dyrektywie Rady 76/116/EWG, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/284/EWG
- Pierwiastki śladowe	Wyłącznie pochodzenia naturalnego
- Chlorek sodowy	Produkt określony w dyrektywie 76/446/EWG, ostatnio zmienione dyrektywą 89/284/EWG
- Mączka kamienna	Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący
- Chlorek sodowy	Pierwiastki śladowe zawarte w dyrektywie 89/530/EWG ⁵
- Mączka kamienna	Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący
- Chlorek sodowy	Wyłącznie sól kopalniana
- Mączka kamienna	Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący

¹ Dz.U. nr L 218 z 6.8.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 338 z 31.12.1993, str. 26.

³ Dz.U. nr L 24 z 30.1.1976, str. 21.

⁴ Dz.U. nr L 111 z 22.4.1989, str. 34.

⁵ Dz.U. nr L 281 z 30.9.1989, str. 116.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 468/94

z dnia 2 marca 1994 r.

zmieniające załącznik VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2608/93², w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

stosownie do art. 16 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, jakiegokolwiek wykorzystanie substancji niewymienionych w załączniku VI jest wykluczone w okresie 12 miesięcy od ustanowienia załącznika VI, nawet wówczas, gdy wcześniej użycie takich substancji było dozwolone zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi;

niektóre Państwa Członkowskie uznały, że niektóre produkty powinny zostać dodane do załącznika VI oraz w tym celu przedłożyły Komisji swoje postulaty;

z przedstawionych wniosków wynika, że niektóre składniki pochodzenia nierolniczego są niezbędne do umożliwienia prawidłowej produkcji i konserwowania niektórych środków spożywczych; powyższe substancje są również bardzo często obecne w przyrodzie;

z przedstawionych wniosków wynika, że niektóre produkty rolne, które nie są produkowane w wystarczającej ilości we Wspólnocie w oparciu o metody ekologiczne, powinny zostać dodane do załącznika VI sekcja C, podczas gdy niektóre inne produkty powinny się skreślić;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.07.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 239 z 24.09.1993, str. 10.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie piętnastego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 marca 1994 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. W sekcji A. 1. (Dodatki do żywności, w tym nośniki) wprowadza się następujące zmiany:

- po E 330 (kwas cytrynowy), wprowadza się następujący składnik:

	nazwa	warunki specyficzne
„E 333	cytryniany wapnia	—”

- po E 336 (winian potasowy), wprowadza się następujący składnik:

	nazwa	warunki specyficzne
„E 341 (i)	fosforan jednowapniowy	czynnik spulchniający w mące samorosnącej”

- po E 300 (kwas L-askorbinowy), wprowadza się zostaje następujący składniki:

	nazwa	warunki specyficzne
„E 306	wyciąg bogaty w tokoferol	przeciwutleniacz do tłuszczów i olejów”

- po E 406 (agar), wprowadza się następujący składnik:

	nazwa	warunki specyficzne
„E 407	karagenina	—”

- po E 516 (siarczan wapnia), wprowadza się następujący składnik:

	nazwa	warunki specyficzne
„E 524	wodorotlenek sodu	obróbka powierzchniowa Laugengebäck”

2. W sekcji B wprowadza się następujące zmiany:

- Dodaje się następujące związki po „Węglan potasowy”:

	nazwa	warunki specyficzne
„Węglan sodu		Produkcja cukru
Wodorotlenek sodu		Ochrona cukru, obróbka oliwy
Kwas siarkowy		Produkcja cukru”

- W miejsce warunku specyficznego „środek natłuszczający lub uwalniający” w odniesieniu do składnika „oleje roślinne” wprowadza się „środek natłuszczający, uwalniający lub środek przeciwpieniący”
- Dodaje się następujący składnik po „Łupina orzecha laskowego”

nazwa	warunki specyficzne
„Mączka ryżowa	—”

3. W sekcji C wprowadza się następujące zmiany:

- Dodaje się następujące produkty do podsekcji C.1.1. po nasionach rzodkiewki:

Żołądźce
Kozieradka pospolita
Malpigia
Cykoria

- Skreśla się następujące produkty z podsekcji C.1.1.:

Nasiona dyni

- Skreśla się następujący produkt z podsekcji C.1.3.:

Proso

- Dodaje się następujące produkty do podsekcji C.2.2.:

Fruktoza

- W podsekcji C.2.3. pozycja „Ocet z prefermentowanych napojów innych niż wino” zostaje zmieniona na „Ocet inny niż ocet winny lub jabłecznik”.

- W podsekcji C.3. pozycja „Mleko w proszku i odtłuszczone mleko w proszku” zastępuje się „Maślanka w proszku”.

- Dodaje się następujący produkt do sekcji C.3.:

Laktoza

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2608/93

z dnia 23 września 1993 r.

zmieniające załączniki I, II i III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 207/93², w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

rośliny zebrane na obszarach naturalnych, które nie zostały poddane działaniu produktów, które są niedopuszczone w rolnictwie ekologicznym powinny być uważane za uzyskane zgodnie z ekologiczną metodą produkcji, gdziekolwiek takie zbiory zostały dokonane na obszarach oraz przez osoby kontrolowane w ramach przepisów systemu kontroli przewidzianego w art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91; z tego względu załączniki I i III muszą zostać zmienione;

w przypadku niektórych odmian jabłoni niezbędne jest stosowanie różnorodnych oprysków liści chlorkiem wapnia okazuje się niezbędne w celu odpowiedniego spełnienia ich zapotrzebowania na wapń; praktyka ta nie ma znaczącego wpływu na środowisko naturalne; z tego względu, chlorek wapnia powinien zostać dodany do części A załącznika II;

zgodnie z przepisami art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 importerzy produktów z państw trzecich są zobowiązani do poddania swojego przedsiębiorstwa systemowi kontroli, określonego w art. 9; z tego względu muszą zostać opracowane szczegółowe zasady wykonania, w celu dostosowania obecnych przepisów załącznika II do sytuacji w jakiej znajdują się importerzy produktów do Wspólnoty; dla jasności, przepisy te zostały zgrupowane w oddzielnej sekcji załącznika III;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu, określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 25 z 2.2.1993, str. 5.

W załącznikach I, II i III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 niniejszym wprowadza się zmiany przedstawione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Przepisy części C pkt. 6 Załącznika wchodzi w życie po sześciu miesiącach od daty tej publikacji.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 września 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

A. W tekście sekcji „Rośliny i produkty roślinne” załącznika I wprowadza się następujące zmiany:

1. W akapicie ostatnim pkt. 2 skreśla się słowa „(preparaty biodynamiczne)” Po tym akapicie dodaje się następujący akapit:

„Tak zwane „preparaty biodynamiczne” z mączki skalnej, z obornika pochodzącego od zwierząt gospodarskich lub z roślin mogą być również wykorzystywane do celów objętych niniejszym ustępem.”

2. Dodaje się następujący pkt 4:

„4. Zbieranie roślin jadalnych i ich części, rosnących w sposób naturalny na obszarach naturalnych, w lasach i na obszarach rolniczych, uznaje się za metodę produkcji ekologicznej, pod warunkiem, że:

- obszary te nie zostały poddane działaniu produktów innych niż określone w załączniku II w okresie trzech lat przed ich zbieraniem okres zbioru.
- zbieranie nie wpływa na równowagę siedliska przyrodniczego ani na utrzymanie gatunków w obszarze zbioru.”

B. Do części A załącznika II, dodaje się następujący produkt:

Nazwa	Wyszczególnienie, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
Chlorek wapnia	Opryskiwanie liści jabłoni po potwierdzonym niedoborze wapnia i/lub magnezu; potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą

C. W załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

1. W części A tytuł otrzymuje brzmienie:

„A. Rośliny i produkty roślinne z produkcji rolnej lub zbierania”

2. W części A tekst pkt. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kiedy ustalenia kontrolne są po raz pierwszy wprowadzane w życie, producent nawet w przypadku gdy jego działalność jest ograniczona jedynie do zbierania dziko rosnących roślin, oraz jednostka kontrolująca muszą sporządzić:

- pełny opis jednostki, przedstawiający pomieszczenia składowania i produkcji oraz działki gruntu i/lub obszar zbiorów oraz, gdzie stosowne pomieszczenia, w których mają miejsce pewne czynności przetwarzania i/lub pakowania,

- wszystkie praktyczne środki, które mają zostać podjęte przez producenta na poziomie jednostki, w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia,
- oraz w przypadku zbioru roślin dziko rosnących, gwarancje udzielone przez strony trzecie, o ile jest to stosowne, których może dostarczyć producent w celu zapewnienia, że przepisy pkt 4 załącznika I są spełnione.

Opis oraz związane z nim środki muszą być zawarte w sprawozdaniu kontrolnym podpisanym przez zainteresowanego producenta.

Ponadto sprawozdanie musi określać:

- datę ostatniego zastosowania na działkach i/lub danych obszarach zbiorów, produktów, których stosowanie nie jest zgodne z art. 6 ust. 1 lit. b),
- zobowiązanie producenta do przeprowadzenia czynności, zgodnie z art. 5 i 6 i do przyjęcia, w razie naruszenia przepisów, egzekwowania środków, określonych w art. 9 ust. 9 oraz, gdzie jest to właściwe, w art. 10 ust. 3.”

3. W części A pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8.1. Produkty, określone w art. 1, mogą być przewożone do innych jednostek, w tym do hurtowników i detalistów jedynie w odpowiednich opakowaniach lub pojemnikach, zamkniętych w sposób uniemożliwiający zamianę zawartości oraz zaopatrzonych w etykietę wskazującą, bez uszczerbku dla wszelkich pozostałych oznaczeń wymaganych przez prawo, wskazującą:

- a) nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za produkcję lub za przygotowanie produktu albo w przypadku gdy wymieniony jest inny sprzedający oświadczenie, które umożliwia jednostce przyjmującej i jednostce kontrolującej jednoznaczne zidentyfikowanie osoby odpowiedzialnej za produkcję produktu,
- b) nazwę produktu, w tym odniesienie do ekologicznej metody produkcji, zgodnie z art. 5.

8.2 Jednakże, zamykanie opakowań lub pojemników nie jest wymagane w przypadku, gdy:

- a) transport odbywa się między producentem a innym podmiotem gospodarczym, gdy obaj podlegają systemowi kontroli, określonego w art. 9, oraz
- b) produktom towarzyszy dokument zawierający informacje wymagane na podstawie poprzedniego akapitu.”

4. W części B pkt 1 akapit ostatni otrzymuje brzmienie:

„Ponadto sprawozdanie musi zawierać zobowiązanie podmiotu gospodarczego do wykonania czynności w taki sposób, aby spełnić wymagania art. 5, oraz przyjęcia w razie naruszenia, egzekwowania środków określonych w art. 9 ust. 9, oraz gdy jest to właściwe, w art. 10 ust. 3.”

5. W części B pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Produkty, określone w art. 1, mogą być przewożone do innych jednostek, w tym do hurtowników i detalistów jedynie w odpowiednim opakowaniu lub pojemnikach, zamykanych w sposób uniemożliwiający zamianę zawartości oraz zaopatrzonych w etykietę wskazującą bez uszczerbku dla wszystkich pozostałych oznaczeń wymaganych przez prawo:

- a) nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za produkcję lub przygotowanie produktu lub, w przypadku gdy wymieniony jest inny sprzedający, oświadczenie, które umożliwia jednostce przyjmującej i jednostce kontrolującej jednoznaczne zidentyfikowanie osoby odpowiedzialnej za przygotowanie produktu,
- b) nazwę produktu, w tym odniesienie do ekologicznej metody produkcji, zgodnie z odpowiednimi przepisami art. 5.

W momencie otrzymania produktu, określonego w art. 1, podmiot gospodarczy sprawdza zamknięcie opakowania lub pojemnika, w przypadku, gdy jest to wymagane, oraz występowanie oznaczeń, określonych w ustępie poprzednim, w ppkt. A.8.1. lub w pkt. C.8. Wynik tej weryfikacji powinien być wyraźnie wymieniony w zestawieniach, określonych w pkt. B.2. W przypadku, gdy wynik kontroli pozostawia jakiegokolwiek wątpliwości, co do tego, że dany produkt pochodzi od podmiotu gospodarczego podlegającego systemowi kontroli przewidzianemu w art. 9, produkt może być poddany przetworzeniu lub pakowaniu jedynie po usunięciu tej wątpliwości, chyba że jest wprowadzany do obrotu bez oznaczenia powołującego się na metodę produkcji ekologicznej.”

6. Dodaje się następującą część:

„C. Importerzy produktów roślinnych oraz środków spożywczych składających się zasadniczo z produktów roślinnych pochodzących z państw trzecich.

1. W czasie, gdy ustalenia kontrolne są wprowadzane w życie po raz pierwszy, importer i jednostka kontrolująca muszą sporządzić:
 - pełny opis pomieszczeń importera i jego działań w zakresie przywozu, wskazujący w miarę możliwości, punkty wprowadzenia produktów do Wspólnoty oraz jakiegokolwiek inne urządzenia, które importer przeznacza do wykorzystania w odniesieniu do składowania przywiezionych produktów;

- wszystkie praktyczne środki, które mają zostać podjęte przez importera w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Opis ten i dane środki muszą być zawarte w sprawozdaniu kontrolnym podpisanym przez importera.

Ponadto sprawozdanie musi zawierać zobowiązanie importera:

- do wykonania czynności przywozu w taki sposób, aby był zgodny z art. 11, a w razie naruszenia przepisów, do przyjęcia środków, określonych w art. 9 ust. 9;
- do zapewnienia, że jakiegokolwiek pomieszczenia i urządzenia magazynowego składowania, których importer będzie używał, są otwarte do kontroli, która ma zostać przeprowadzona przez jednostkę kontrolującą lub, gdy te pomieszczenia i urządzenia do składowania położone są na terytorium innego Państwa Członkowskiego lub w innym regionie, przez organ kontrolujący zatwierdzony do kontroli w tym Państwie Członkowskim lub regionie.

2. Pisemne zestawienia muszą być przechowywane, umożliwiając jednostce kontrolującej prześledzenie w odniesieniu do każdej partii produktów określonych w art. 1, przywożonych z państwa trzeciego:

- pochodzenie, rodzaj i ilość danej partii, a na żądanie jednostki kontrolującej, wszelkie dane w sprawie ustaleń dotyczących transportu od eksportera w państwie trzecim do pomieszczeń importera lub jego urządzeń do składowania;
- rodzaj, ilości i odbiorców danej partii, a na żądanie jednostki kontrolującej, wszelkie dane w sprawie ustaleń dotyczących transportu z pomieszczeń importera lub jego urządzeń do składowania do odbiorców.

3. Importer powiadamia jednostkę kontrolującą o każdej przywożonej do Wspólnoty przesyłce, podając wszelkie dane szczegółowe, jakich jednostka lub organ może wymagać, takich jak kopie świadectwa kontroli w odniesieniu do przywozu produktów ekologicznych. Jeśli dane produkty znajdują się w obiegu w Państwie Członkowskim lub regionie innym niż ten, w którym dana jednostka kontrolująca jest zatwierdzona do celów kontroli, jednostka ta może przekazywać informacje jednostce, zatwierdzonej do celów kontroli w danym Państwie Członkowskim lub regionie, w celu przeprowadzenia kontroli przywożonej przesyłki na miejscu.

4. W przypadku, gdy produkty przywożone, określone w art. 1 są składowane w urządzeniach do składowania, w których są przetwarzane, pakowane lub przechowywane także inne produkty rolne lub środki spożywcze:

- produkty, określone w art. 1 muszą być przechowywane oddzielnie niż inne produkty rolne i/lub środki spożywcze;
- muszą być podjęte wszelkie środki w celu zapewnienia identyfikacji partii oraz w celu uniknięcia mieszania z produktami nieuzyskanymi zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

5. Niezależnie od niezapowiedzianych wizyt kontrolnych, jednostka kontrolująca musi dokonać pełnej kontroli fizycznej pomieszczeń importera, przynajmniej raz w roku oraz gdzie stosowne, wyboru innych urządzeń do składowania, których używa importer.

Jednostka kontrolująca kontroluje pisemne zestawienia wymienione w pkt. C.2 oraz świadectwa, określone w art. 11 ust. 1 lit. b) i ust. 3. Mogą być pobierane do badań próbki niedopuszczone na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jednakże muszą one zostać pobrane w przypadku, gdy zachodzi podejrzenie użycia niedopuszczonych substancji. Po każdym wizycie musi zostać sporządzone sprawozdanie kontrolne, podpisane przez osobę odpowiedzialną za kontrolowaną jednostkę.

6. Do celów kontrolnych, importer musi zapewnić organowi kontrolnemu, dostęp do swoich pomieszczeń i do pisemnych zestawień oraz istotnych dokumentów uzupełniających, w szczególności wszystkich świadectw przywozowych. Musi dostarczyć jednostce kontrolującej wszelkich informacji niezbędnych do celów kontroli.
7. Produkty, określone w art. 1 przywożone są z państw trzecich w odpowiednich opakowaniach lub pojemnikach, zamykanych w sposób uniemożliwiający zamianę zawartości i zaopatrzonych w oznaczenie eksportera oraz w inne oznaczenia i numery służące identyfikacji partii ze świadectwem kontroli.

Otrzymując produkty, określone w art. 1, przywożone z państwa trzeciego, podmiot gospodarczy sprawdza zamknięcie opakowania lub pojemnika oraz powiązanie oznakowania partii ze świadectwem, określonym w art. 11 ust. 1 lit. b) lub z oznakowaniem wymienionym w podobnym świadectwie wymaganym przez władze na postawie ustaleń przyjętych na mocy art. 11 ust. 6. Wynik tej weryfikacji jest wyraźnie wymieniony w zestawieniach określonych w pkt. C.2. W przypadku, gdy w wyniku sprawdzenia pozostają jakiegokolwiek wątpliwości, co do pochodzenia produktu z państwa trzeciego lub od eksportera z państwa trzeciego nieprzyjętego, na mocy art. 11, produkt jest wprowadzony do obrotu, lub przetworzony lub pakowany tylko po usunięciu takiej wątpliwości, chyba że jest wprowadzany do obrotu bez oznaczenia ekologicznej metody produkcji.

8. Produkty, określone w art. 1 mogą być transportowane do innych jednostek, w tym do hurtowników i detalistów jedynie w odpowiednim opakowaniu lub pojemnikach, zamykanych w sposób uniemożliwiający zamianę zawartości oraz nie naruszając pozostałych oznaczeń wymaganych przez prawo, zaopatrzonych w etykietę wskazującą:

- a) nazwę i adres importera produktu lub oświadczenie, które umożliwia odbierającej jednostce oraz jednostce kontrolującej jednoznacznie zidentyfikowanie importera produktu;
- b) nazwę produktu, w tym odniesienie do metody produkcji ekologicznej na mocy art. 5.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 207/93

z dnia 29 stycznia 1993 r.

określające treść załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych oraz ustanawiające szczegółowe zasady w celu wykonania przepisów art. 5 ust. 4 tego rozporządzenia

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, w szczególności jego art. 5 ust. 7 i ust. 8;

a także mając na uwadze, co następuje:

do celów art. 5 ust. 3 lit. b) i c) oraz ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 (zwanego dalej „rozporządzeniem”), pełen wykaz musi zostać ustanowiony w sekcjach A, B i C załącznika VI tego rozporządzenia;

do celów tych trzech sekcji załącznika VI do rozporządzenia, pewne definicje muszą być rozwinięte, w celu zapewnienia spójności z innymi powiązаныmi przepisami regulacyjnymi Wspólnoty;

wszelkie składniki lub substancje pomocnicze dla przetwórstwa, które należy wymienić w załączniku VI rozporządzenia, powinny być stosowane wyłącznie zgodnie prawnymi wymogami dotyczącymi przygotowywania środków spożywczych i zgodnie z dobrą praktyką ich wytwarzania;

załącznik VI do rozporządzenia powinien uwzględniać oczekiwania konsumentów, że przetworzone produkty będące efektem produkcji ekologicznej zawierają głównie takie składniki jakie występują w przyrodzie;

jednakże, inne składniki lub substancje pomocnicze dla przetwórstwa, które mogą być wykorzystywane podczas zwykłego przetwarzania środków spożywczych, szczególnie te, które występują w przyrodzie, mogą być zawarte w załączniku VI do rozporządzenia, pod warunkiem, że zostało wykazane, że bez stosowania takich substancji niemożliwe jest wytworzenie lub zakonserwowanie ekologicznych środków spożywczych;

w odniesieniu do enzymów otrzymanych z mikroorganizmów, należy dodatkowo zbadać, czy tego rodzaju produkty uzyskane z mikroorganizmów genetycznie modyfikowanych w rozumieniu dyrektywy Rady 90/220/EWG², mogą być stosowane do środków spożywczych,

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.07.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 117 z 8.05.1990, str 15.

na których etykietach podana jest informacja o produkcji metodami ekologicznymi; sprawa ta zostanie szczegółowo zbadana, gdy stosowanie tego rodzaju enzymów w środkach spożywczych zostanie zatwierdzone zgodnie z odnośnym ustawodawstwem wspólnotowym;

wymieniony załącznik VI trzeba będzie regularnie korygować w świetle zdobytych doświadczeń i rozwoju sytuacji pod względem dostępności na rynku wspólnotowym pewnych wytwarzanych ekologicznie składników pochodzenia rolniczego;

szczegółowe reguły wprowadzania w życie derogacji na podstawie art. 5 ust. 4 rozporządzenia, są niezbędne dla zapewnienia spójnego wprowadzania w życie tej derogacji w Państwach Członkowskich, dopóki produkty objęte derogacją nie zostały zamieszczone w sekcji C załącznika VI do rozporządzenia;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, są zgodne z opinią komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Treść załącznika VI rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 jest określona w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Nie wprowadza się zmian w sekcjach A i B, dopóki nie zostaną spełnione przynajmniej poniższe wymagania:

- a) dla dodatków do środków spożywczych objętych załącznikiem VI sekcja A pkt 1: bez uszczerbku dla wymagań dotyczących zatwierdzenia dodatków przewidzianych w dyrektywie Rady 89/107/EWG³, uwzględnione są tylko te substancje, co do których zostało wykazane, że bez stosowania takich substancji niemożliwe jest wytworzenie lub zakonserwowanie takich środków spożywczych;
- b) dla substancji pomocniczych dla przetwórstwa objętych załącznikiem VI część B: uwzględniane są tylko te substancje, które są dopuszczone w ogólnym przetwórstwie spożywczym i co do których zostało wykazane, że bez stosowania takich substancji niemożliwe jest wytworzenie takich środków spożywczych.

Artykuł 3

1. Dopóki składnik pochodzenia rolniczego nie został objęty sekcją C załącznika VI do rozporządzenia, składnik ten może być stosowany zgodnie z derogacją przewidzianą w art. 5 ust. 4 wymienionego rozporządzenia pod następującymi warunkami:

- a) podmiot gospodarczy zgłosił właściwemu organowi Państwa Członkowskiego wszelkie niezbędne dowody wykazujące, że wspomniany składnik spełnia warunki przewidziane w art. 5 ust. 4; oraz

³ Dz.U. nr L 40 z 11.02.1989, str 27.

- b) właściwy organ Państwa Członkowskiego zezwolił na jego stosowanie przez okres nie dłuższy niż trzy miesiące, który to okres może ulec skróceniu, jeżeli okaże się, że rezerwy wspomnianego składnika są dostępne we Wspólnocie.
2. Gdy zezwolenie określone w ust. 1 zostało przyznane, Państwo Członkowskie bezzwłocznie zgłasza innym Państwom Członkowskim i Komisji następujące informacje:
- a) datę wydania zezwolenia;
 - b) nazwę składnika pochodzenia rolniczego;
 - c) wymagane ilości i ich uzasadnienie;
 - d) przyczyny i przewidywany czas trwania niedoboru.
3. Jeżeli informacje przekazane przez którekolwiek z Państw Członkowskich Komisji i Państwu Członkowskiemu, które przyznało zezwolenie, wykazują, że rezerwy są dostępne w czasie trwania niedoboru, Państwo Członkowskie rozważa cofnięcie zezwolenia lub skrócenie okresu jego ważności oraz zawiadamia Komisję i inne Państwa Członkowskie o podjętych środkach w ciągu 10 dni od daty otrzymania informacji.
4. Na wniosek Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji, sprawa jest przekazywana do zbadania komitetowi określonemu w art. 14 rozporządzenia. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14, może być podjęta decyzja o cofnięciu zezwolenia lub o zmianie okresu jego ważności, bądź, gdzie sytuacja tego wymaga, o objęciu tego składnika załącznikiem VI, sekcja C.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie piętnastego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 stycznia 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VI

WPROWADZENIE

Do celów niniejszego Załącznika stosuje się następujące definicje:

1. składniki: substancje w rozumieniu art. 4 rozporządzenia objęte ograniczeniami określonymi w art. 6 ust. 4 dyrektywy Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych przeznaczonych na sprzedaż konsumentowi finalnemu¹.
2. składniki pochodzenia rolniczego:
 - a) pojedyncze produkty rolne i produkty pozyskane z nich w wyniku właściwego mycia, czyszczenia, procesu obróbki termicznej i/lub mechanicznej i/lub procesów fizycznych prowadzących do zmniejszenia zawartości wilgoci w produkcie;
 - b) również produkty pozyskane z tych określonych w lit a) przez zastosowanie innych procesów wykorzystywanych w przetwórstwie spożywczym, o ile produkty te nie są traktowane jako dodatki do środków spożywczych lub aromaty zdefiniowane w pkt. 5 lub 7 poniżej.
3. składniki pochodzenia nierolniczego: składniki inne niż składniki pochodzenia rolniczego i zaliczane do co najmniej jednej z poniższych kategorii:
 - 3.1 dodatki do środków spożywczych, w tym nośniki dodatków do środków spożywczych, zgodnie z definicją podaną w pkt 5 i 6 poniżej;
 - 3.2 aromaty, zgodnie z definicją podaną w pkt 7 poniżej;
 - 3.3 woda i sól;
 - 3.4 preparaty na bazie mikroorganizmów;
 - 3.5 minerały (w tym pierwiastki śladowe) i witaminy;
4. substancje pomocnicze dla przetwórstwa: substancje w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit a) dyrektywy Rady 89/107/EWG² w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących dodatków do środków spożywczych dopuszczonych do użycia w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi
5. dodatki do środków spożywczych: substancje w rozumieniu art. 1 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 89/107/EWG i objęte tą dyrektywą lub dyrektywą ogólną na mocy art. 3 ust. 1

¹ Dz.U. nr L 33 z 8.02.1979, str 1.

² Dz.U. nr L 40 z 11.02.1989, str 27.

dyrektywy 89/107/EWG;

6. nośniki, w tym nośniki w postaci rozpuszczalnika: dodatki do środków spożywczych stosowane do rozpuszczania, rozcieńczania, rozpraszania lub innego sposobu fizycznej modyfikacji dodatku do środków spożywczych, niemające wpływu na jego funkcję technologiczną, w celu ułatwienia przechowywania, zastosowania lub wykorzystania;
7. aromat: substancje i produkty w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 88/388/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących aromatów przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych i materiałów źródłowych przeznaczonych do ich wytwarzania³ i objętych tą dyrektywą.

ZASADY OGÓLNE

Sekcje A, B i C obejmują składniki i substancje pomocnicze dla przetwórstwa, które można stosować podczas przygotowywania środków spożywczych składających się zasadniczo z jednego lub więcej składników pochodzenia roślinnego, określone w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia, z wyjątkiem win.

Bez względu na odniesienie do jakiegokolwiek składnika w sekcji A i C lub jakiegokolwiek substancji pomocniczej dla przetwórstwa w sekcji B, każdy składnik lub każda taka substancja pomocnicza dla przetwórstwa, są stosowane wyłącznie zgodnie z odnośną legislacją wspólnotową i/lub ustawodawstwem krajowym spełniającymi wymagania Traktatu, a w razie ich braku, zgodnie z zasadami dobrej praktyki wytwarzania w zakresie środków spożywczych. Dodatki są stosowane przede wszystkim zgodnie z przepisami dyrektywy 89/107/EWG, a we odpowiednich sytuacjach, zgodnie z przepisami dowolnej dyrektywy ogólnej, na mocy w art. 3 ust 1 dyrektywy 89/107/EWG; aromaty są stosowane zgodnie z przepisami dyrektywy 88/388/EWG, a rozpuszczalniki zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 88/344/EWG z dnia 13 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie rozpuszczalników ekstrakcyjnych stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności⁴.

SEKCJA A - SKŁADNIKI POCHODZENIA NIEROLNICZEGO (OKREŚLONE W ART. 5 UST. 3 LIT. B ROZPORZĄDZENIA (EWG) nr 2092/91):

A.1 Dodatki do środków spożywczych, w tym nośniki

	Nazwa	Specjalne warunki*
E 170	Węglany wapnia	-
E 270	Kwas mlekowy	-
E 290	Dwutlenek węgla	-
E 296	Kwas jabłkowy	-
E 300	Kwas askorbinowy	-
E 322	Lecytyny	-
E 330	Kwas cytrynowy	-
E 334	Kwas winowy (L(+)-)	-

³ Dz.U. nr L 184 z 15.07.1988, str 61.

⁴ Dz.U. nr L 157 z 24.06.1988, str 28.

* Nośnik CR.

	Nazwa	Specjalne warunki*
E 335	Winian sodu	-
E 336	Winian potasu	-
E 400	Kwas alginowy	-
E 401	Alginian sodu	-
E 402	Alginian potasu	-
E 406	Agar	-
E 410	Żywica z nasion grochodrzewu	-
E 412	Guma Guar	-
E 413	Guma tragakantowa (tragakant)	-
E 414	Guma arabska (guma senegalska)	-
E 415	Guma ksantanowa	-
E 416	Guma karaganowa	-
E 440(i)	Pektyna	-
E 500	Węglany sodu	-
E 501	Węglany potasu	-
E 503	Węglany amonu	-
E 504	Węglany magnezu	-
E 516	Siarczan wapniowy	CR
E 938	Argon	-
E 941	Azot	-
E 948	Tlen	-

A.2 Aromaty w rozumieniu dyrektywy 88/388/EWG

Substancje i produkty w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) (i) i art. 1 ust. 2 lit. c) dyrektywy 88/388/EWG etykietowane jako naturalne substancje zapachowe lub naturalne preparaty zapachowe, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit d) i ust. 2 tej dyrektywy.

A.3 Woda i sól

Woda pitna

Sól (zawierająca jako główny składnik chlorek sodu lub potasu), zazwyczaj stosowana w przetwórstwie spożywczym.

A.4 Preparaty na bazie mikroorganizmów

- (i) Wszelkie preparaty na bazie mikroorganizmów zazwyczaj stosowane w przetwórstwie spożywczym, z wyjątkiem mikroorganizmów modyfikowanych genetycznie w rozumieniu art. 2 ust 2 dyrektywy 90/220/EWG;
- (ii) Mikroorganizmy modyfikowane genetycznie w rozumieniu art. 2 ust 2 dyrektywy 90/220/EWG: jeżeli zostały włączone zgodnie z procedurą decyzyjną określoną w art. 14.

A.5 Minerale (w tym pierwiastki śladowe) i witaminy

Dopuszczone wyłącznie w stopniu, w jakim ich zastosowanie w środkach spożywczych, do których są dodawane, jest prawnie wymagane.

SEKCJA B – SUBSTANCJE POMOCNICZE DLA PRZETWÓRSTWA I INNE PRODUKTY, KTÓRE MOGĄ BYĆ STOSOWANE W PRZETWARZANIU SKŁADNIKÓW WYTWARZANYCH METODAMI EKOLOGICZNYMI, OKREŚLONE W ART. 5 UST. 3 LIT. C) ROZPORZĄDZENIA (EWG) NR 2092/91)

Nazwa	Specjalne warunki
Woda	
Chlorek wapnia	koagulator
Węglan wapnia	
Wodorotlenek wapnia	koagulator
Chlorek magnezu	koagulator
Węglan potasu	suszenie winogron
Dwutlenek węgla	
Azot	
Etanol	rozpuszczalnik
Tanina (kwas garbnikowy)	środek wspomagający filtrację
Albumina białka jaja kurzego	
Kazeina	
Żelatyna	
Karuk	
Oleje roślinne	środki natłuszczające i przeciwprzyczepne
Dwutlenek krzemu w żelu lub jego roztwór koloidalny	
Węgiel aktywny	
Talk	
Bentonit	
Kaolin (glinka kaolinowa)	
Ziemia okrzemkowa	
Perlit	
Łupiny orzechów leszczynowych	
Wosk pszczoły	środek natłuszczający
Wosk karnauba	środek natłuszczający

Preparaty na bazie mikroorganizmów i enzymów:

- (i) Wszelkie preparaty na bazie mikroorganizmów zazwyczaj stosowane w przetwórstwie spożywczym z wyjątkiem mikroorganizmów modyfikowanych genetycznie w rozumieniu art. 2 ust 2 dyrektywy 90/220/EWG;
- (ii) Mikroorganizmy modyfikowane genetycznie w rozumieniu art. 2 ust 2 dyrektywy 90/220/EWG:
Jeżeli zostały włączone zgodnie z procedurą decyzyjną przyjętą w art. 14.

SEKCJA C - SKŁADNIKI POCHODZENIA ROLNICZEGO NIETYTWORZONE

**METODAMI EKOLOGICZNYMI, OKREŚLONE W ART. 5 UST. 4
ROZPORZĄDZENIA (EWG) NR 2092/91**

C.1 Nieprzetworzone produkty roślinne oraz produkty z nich pozyskane w wyniku procesów określonych w definicji 2 a):

C.1.1 Jadalne owoce, orzechy i nasiona:

Orzechy kokosowe

Orzechy brazylijskie

Orzechy nerkowca

Daktyle

Ananasy

Owoce mango

Papaje

Tarnina

Kakao

Marakuja (owoc męczennicy)

Orzeszki cola

Orzeszki ziemne

Owoce dzikiej róży

Kolce wierzbowe

Czarne jagody

Syrop klonowy

Chinina

Szkarłat

Nasiona chrzanu

Nasiona dyni

Owoce pinii

Nasiona rzodkwi

C.1.2 Jadalne przyprawy i zioła

Wszystkie produkty z wyjątkiem tymianku

C.1.3 Zboża

Proso

Dziki ryż (*Zizania plauspra*)

C.1.4 Nasiona i owoce oleiste

Nasiona sezamu

C.1.5 Przepisy różne

Algi, w tym wodorosty

C.2 Produkty roślinne przetworzone w wyniku procesów określone w definicji 2 b):

C.2.1 Tłuszcze i oleje, rafinowane lub nierafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, pozyskane z innych roślin niż:

oliwka,

słonecznik

C.2.2 Cukry; skrobia; inne produkty ze zbóż i bulw

Cukier trzcinowy i z buraków cukrowych

Skrobie wytwarzane ze zbóż i bulw, nie modyfikowane chemicznie

Papier ryżowy

Gluten

C.2.3 Przepisy różne

Sok cytrynowy

Ocet ze sfermentowanych napojów innych niż wino

C.3 Produkty zwierzęce

Miód

Żelatyna

Mleko w proszku i odtłuszczone mleko w proszku

Jadalne organizmy wodne nieuzyskane w ramach akwakultury.”

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2083/92

z dnia 14 lipca 1992 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91⁴ zastrzega, że od dnia 23 lipca 1992 r., produkty przywożone z państwa trzeciego mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie w przypadku, gdy pochodzą z państwa trzeciego znajdującego się na wykazie sporządzonym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 wspomnianego rozporządzenia; art. 11 ust. 2 określa warunki, jakie państwo trzecie musi spełnić, aby znaleźć się na wykazie;

z powodu nie przekazania dotychczas informacji przez państwa trzecie, zrozumiała wydaje się decyzja o braku możliwości umieszczenia tych państw na wykazie w wyżej wymienionym przedziale czasu;

art. 16 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia przewiduje możliwość opóźnienia wykonania art. 11 wyłącznie wtedy, gdy państwo trzecie złożyło wniosek o umieszczenie na wykazie w odpowiednim czasie przed upłynięciem wyżej wymienionego terminu;

w przypadku nie złożenia przez państwo trzecie w odpowiednim czasie wniosku o umieszczenie na wykazie określonym w art. 11 ust. 1 lit. a), przepisy niniejsze mogłyby doprowadzić do przerwania przywozu produktów;

należy unikać przerywania przywozu produktów spełniających wymogi określone w art. 11 ust. 2 z państw trzecich, w szczególności z uwagi na fakt, że produkty te mogą być niezbędne do odpowiedniego przygotowania produktów złożonych;

w związku z powyższym, do czasu umieszczenia państwa trzeciego na wykazie określonym w art. 11 ust. 2 lit. a), importerzy powinni mieć prawo do otrzymania pozwolenia na przywóz z państw trzecich produktów, co do których wykazano, że są zgodne z przepisami z zakresu

¹ Dz.U. nr C 74 z 25.3.1992, str. 9.

² Opinia wydana dnia 10 lipca 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Opinia wydana dnia 26 maja 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁴ Dz.U. nr L 198 z 22.7.1991, str. 1.

produkcji oraz środkami kontroli równoważnymi z tymi przewidzianymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 11 dodaje się ustęp 6 w brzmieniu:

- „6. a) Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, importer(-rzy) w Państwie Członkowskim jest(sa) upoważniony(-nieni) przez właściwy organ Państwa Członkowskiego do wprowadzania do obrotu do dnia 31 lipca 1995 r. produktów przywożonych z państwa trzeciego nie umieszczonego w wykazie, określonym w ust. 1 lit. a), przy założeniu, że importer(-rzy) przedstawią właściwemu organowi państwa trzeciego będącego importerem wystarczające dowody na to, że sprowadzone produkty zostały wyprodukowane zgodnie z przepisami z zakresu produkcji równoważnymi z przepisami zawartymi w art. 6 i 7 i były objęte środkami kontroli o skuteczności równoważnej z tymi określonymi w art. 8 i 9 oraz, że tego rodzaju środki kontroli będą stosowane trwale i skutecznie.

Upoważnienie takie jest ważne tylko tak długo, jak długo wykazuje się że wyżej wspomniane warunki są spełniane. Wygasa ono z chwilą umieszczenia państwa trzeciego na wykazie określonym w ust. 1 lit. a).

- b) W przypadku uzyskania przez Państwo Członkowskie wystarczających dowodów ze strony importera, państwo to niezwłocznie powiadamia Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o państwie trzecim, z którego produkty są sprowadzane i dostarcza szczegółowych informacji na temat zasad produkcji i środków kontroli, a także gwarancji, że będą one stale i skutecznie stosowane.
- c) Na wniosek Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji, sprawa zostaje przedłożona Komitetowi, określonemu w art. 14, celem jej zbadania. Jeżeli po zbadaniu okaże się, że przywożone produkty nie zostały wyprodukowane zgodnie z równoważnymi przepisami z zakresu produkcji i/lub środkami kontroli o równoważnej skuteczności, Komisja prosi Państwo Członkowskie, które wydało pozwolenie, o jego wycofanie. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14, może zostać podjęta decyzja o zakazaniu przywozu odnośnych produktów, bądź o tym, że dalszy przywóz będzie uzależniony od zmiany pewnych warunków przywozu w określonym terminie.
- d) Powiadomienie określone w lit. b) nie jest wymagane w przypadku, gdy chodzi o zasady produkcji i środki kontroli już przekazane do wiadomości przez inne Państwo Członkowskie w zastosowaniu lit. b), chyba że przedłożone zostały nowe istotne dowody uzasadniające ponowne zbadanie sprawy i decyzji określone w lit. c).

Do dnia 31 lipca 1994 r., Komisja ponownie bada przepisy ust. 1 i przedkłada właściwe wnioski w celu jego przejrzenia.”;

2. W art. 16 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
„3. Art. 5, art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 1993 r.”;
3. Daty określone w art. 5 ust. 9 i art. 10 ust. 7 zastępuje się datą 31 lipca 1994 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 1992 r.

W imieniu Rady

J. GUMMER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1535/92

z dnia 15 czerwca 1992 r.

zmieniające załącznik I oraz III rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, w szczególności jego art. 5 ust. 7 oraz art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje

produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, składające się głównie z jednego lub więcej składników pochodzenia roślinnego, mogą zawierać, jako mniejsze części składowe, składniki pochodzenia zwierzęcego, dla których konieczne jest określenie zasad produkcji;

system kontroli przewidziany w załączniku III, musi być określony w odniesieniu do kontroli, które będą przeprowadzone po otrzymaniu produktu przez jednostkę przetwórczą lub opakowaniową, w celu zagwarantowania, że produkt ten pochodzi od innego podmiotu gospodarczego podlegającego systemowi kontroli;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu, określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

Artykuł 1

Tekst załącznika I rozporządzenia EWG nr 2092/91 uzupełnia się następująco:

„Zwierzęta i produkty zwierzęce

do czasu przyjęcia propozycji określonej w art. 1 ust. 2, oraz do celów przygotowania składników określonych w art. 5 ust. 3 lit. a), hodowla zwierząt odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi, a w przypadku ich braku, zgodnie z praktykami uznanymi na forum międzynarodowym dotyczącymi ekologicznej produkcji zwierzęcej.”

Artykuł 2

W tekście załącznika III rozporządzenia EWG nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.7.1991, str. 1.

1. tekst w pkt A pkt. 4 dodaje się przez tiret w brzmieniu:

„W przypadku kiedy jednostka sama przetwarza swoją produkcję rolną, jej dokumentacja musi zawierać informacje określone w pkt B pkt 2, tiret trzecie niniejszego Załącznika.;

2. tekst pkt. B pkt. 6 dodaje się następujące zdanie:

„Przy odbiorze produktu określonego w art. 1, podmiot gospodarczy sprawdza zamknięcie opakowania lub kontenera oraz obecność oznakowania określonego w pkt A pkt 8 niniejszego Załącznika. Wynik tego sprawdzenia należy dokładnie zapisać w dokumentacji określonej w pkt B pkt 2. W przypadku, gdy zachodzi jakakolwiek wątpliwość, czy produkt pochodzi od podmiotu, który podlega systemowi kontroli przewidzianego w art. 9, produkt można wprowadzić do obrotu, przetworzyć lub opakować dopiero po usunięciu wątpliwości.”

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 czerwca 1992 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) 2092/91

z dnia 24 czerwca 1991 r.

w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinie Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

popyt konsumentów na ekologicznie produkowane artykuły rolne i środki spożywcze rośnie; przez to zjawisko powstaje nowy rynek dla produktów rolnych;

cena rynkowa na takie produkty jest wyższa, podczas gdy rodzaj produkcji wiąże się z mniej intensywnym użytkowaniem ziemi; dlatego, w kontekście reorientacji wspólnej polityki rolnej ten typ produkcji może przyczynić się do osiągnięcia równowagi między popytem na produkty rolne, ochrony środowiska naturalnego i zachowania terenów wiejskich;

w odpowiedzi na rosnący popyt, produkty rolne i środki spożywcze wprowadzane są do obrotu z oznaczeniami deklarującymi lub sugerującymi, że te produkty pochodzą z produkcji ekologicznej lub produkowane są bez użycia syntetycznych chemikaliów;

niektóre Państwa Członkowskie przyjęły już przepisy i ustalenia kontrolne dotyczące używania takich oznaczeń;

ramy przepisów wspólnotowych dotyczących produkcji, etykietowania i kontroli umożliwiają ochronę produkcji ekologicznej, poprzez zapewnienie uczciwej konkurencji między producentami wyrobów oznakowanych w ten sposób oraz nadadzą rynkowi produktów ekologicznych wyraźniejszy profil poprzez zapewnienie przejrzystości na wszelkich etapach produkcji i przetwarzania poprawiając wiarygodność takich produktów w oczach konsumenta;

metody produkcji ekologicznej tworzą szczególny rodzaj produkcji na poziomie

¹ Dz.U. nr C 4 z 9.1.1990, str. 4; oraz
Dz.U. nr C 101 z 18.4.1991, str. 13.

² Dz.U. nr C 106 z 22.4.1991, str. 27.

³ Dz.U. nr C 182 z 23.7.1990, str. 12.

gospodarstwa rolnego; należy zapewnić, aby etykietowanie przetworzonych produktów odnoszące się do ekologicznych metod produkcji, związane było ze składnikami otrzymanymi tymi metodami;

w celu wprowadzenia w życie danych ustaleń, konieczne jest wprowadzenie wymogu elastycznych procedur, według których mogą być zmieniane, wzmacniane, lub dalej sprecyzowane niektóre szczegóły lub środki techniczne, w celu uwzględnienia uzyskanego doświadczenia; W odpowiednim czasie niniejsze rozporządzenie zostanie uzupełnione równoważnymi przepisami obejmującymi produkcje zwierzęcą;

w interesie producentów i nabywców produktów noszących oznakowania związane z metodami produkcji ekologicznej, należy ustanowić minimalne zasady, które muszą spełniać te produkty w celu zaprezentowania produktów z takimi oznakowaniami;

produkcja ekologiczna pociąga za sobą znaczne ograniczenia w stosowaniu nawozów i pestycydów mogących niekorzystnie oddziaływać na środowisko lub prowadzić do obecności pozostałości w produktach rolnych; w związku z tym, praktyki wspólnotowe w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia muszą być zgodne z kodeksem postępowania we Wspólnocie w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia; ponadto, w przyszłości muszą być ustanowione zasady regulujące zatwierdzanie produktów, które mogą być używane w tego rodzaju działalności rolnej;

ponadto rolnictwo ekologiczne odbywa się z wykorzystaniem wielu różnorodnych metod uprawy i ograniczonym użyciu niesyntetycznych nawozów sztucznych i środków użyźniających glebę o niskiej rozpuszczalności;

ustanowione procedury umożliwiają, jeśli będzie konieczne, dodanie do załącznika I bardziej szczegółowych zapisów skierowanych na uniknięcie obecności niektórych syntetycznych środków chemicznych ze źródeł innych niż rolnictwo (skażenie środowiska) w produktach otrzymanych tymi metodami produkcji;

w celu zapewnienia zgodności z zasadami dotyczącymi produkcji należy poddać kontroli wszystkie etapy produkcji i obrotu;

wszystkie podmioty gospodarcze zajmujące się produkcją, przygotowaniem, przywozem lub obrotem, posiadające oznakowanie odnoszące się do metod produkcji ekologicznej, podlegają systemowi regularnych kontroli, spełniającemu minimalne wymagania Wspólnoty i wykonywanym przez właściwe organy kontroli i/lub przez zatwierdzone organy nadzorujące; konieczne jest wprowadzenie wymogu dla wspólnotowego oznakowania kontroli, które ma być widoczne na etykietach danych produktów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Zakres

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do następujących produktów, o ile są lub mają być oznakowane odnośnie do metod produkcji ekologicznej:

- a) nie przetworzone produkty rolne pochodzenia roślinnego; a także zwierzęta i nie przetworzone produkty zwierzęce, o ile w załącznikach I i III przyjmuje się odnośne podstawowe przepisy w zakresie produkcji i szczegółowe przepisy dotyczące kontroli;
- b) produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi składające się głównie z jednej lub więcej części składowych pochodzenia roślinnego; dodatkowo, po przyjęciu przepisów o produkcji zwierzęcej określonych w lit. a), produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, zawierające części składowe pochodzenia zwierzęcego.

2. Powinna zostać jak najszybciej złożona przez Komisję do dnia 1 lipca 1992 r. propozycja dotycząca zasad i szczególnych środków kontroli regulujących ekologiczną produkcję zwierzęcą, nieprzetworzone produkty zwierzęce i produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi zawierające składniki pochodzenia zwierzęcego.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia produkt uważa się za oznakowany jako pochodzący z metod produkcji ekologicznej wówczas, gdy na etykiecie, materiałach reklamowych lub dokumentach handlowych taki produkt lub jego składniki opisane są przez oznaczenia używane w każdym Państwie Członkowskim, sugerujące nabywcy, że produkt lub jego składniki zostały uzyskane zgodnie z zasadami produkcji ustanowionymi w art. 6 i 7, w szczególności z użyciem następujących określeń, chyba że takie określenia są stosowane do produktów rolnych wchodzących w skład środków spożywczych lub w sposób całkowicie oczywisty nie pozostają w żadnym związku z metodą produkcji:

- w języku hiszpańskim: ecológico,
- w języku duńskim: økologisk,
- w języku niemieckim: ökologisch,
- w języku greckim: βιολογικό
- w języku angielskim: organic,
- w języku francuskim: biologique,
- w języku włoskim: biologico,
- w języku niderlandzkim: biologisch,
- w języku portugalskim: biológico.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych regulujących produkcję, przygotowanie, obrót, etykietowanie i kontrolę produktów wymienionych w art. 1.

Definicje

Artykuł 4

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1. „etykietowanie” oznacza słowa, dane szczegółowe, znaki towarowe, nazwy firmowe, ilustracje lub symbole na opakowaniach, dokumentach, uwagach, etykietach, pierścieniach lub zamknięciach towarzyszących lub odnoszących się do produktu określonego w art. 1;
2. „produkcja” oznacza czynności dotyczące wytwarzania produktów rolnych w stanie, w którym są normalnie produkowane w gospodarstwie;
3. „przygotowanie” oznacza czynności przetwarzania, konserwowania i pakowania produktów rolnych;
4. „obrot” oznacza przechowywanie lub wystawianie, oferowanie do sprzedaży, sprzedaż, dostarczanie lub każda inna forma wprowadzenia do obrotu;
5. „podmiot gospodarczy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która produkuje, przygotowuje lub przywozi z państw trzecich w celu późniejszego obrotu, produkty określone w art. 1, lub kogoś, kto wprowadza do obrotu takie produkty;
6. „składniki” oznacza substancje, łącznie z dodatkami, stosowanymi w przygotowaniu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b), w których są stale obecne, także w zmienionej formie, w produkcie finalnym;
7. „środki ochrony roślin” oznacza produkty zgodne z definicją art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne⁴, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/365/EWG⁵;
8. „detergenty” oznacza substancje i preparaty w rozumieniu dyrektywy Rady 73/404/EWG z dnia 22 listopada 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do detergentów⁶ ostatnio zmienionej dyrektywą 86/94/EWG⁷ która przeznaczona jest do oczyszczania niektórych produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. a).

Etykietowanie

Artykuł 5

1. Etykietowanie i reklamowanie produktu określonego w art. 1 ust. 1 lit. a) może odnosić się do ekologicznych metod produkcji tylko, gdy:

⁴ Dz.U. nr L 33 z 8.2.1979, str. 36.

⁵ Dz.U. nr L 159 z 10.6.1989, str. 51.

⁶ Dz.U. nr L 347 z 17.12.1973, str. 51.

⁷ Dz.u. nr L 80 z 25.3.1986, str. 51.

- a) takie oznakowanie wykazuje jednoznacznie, że odnosi się do metod produkcji rolnej;
- b) produkt był produkowany zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 6 i 7 lub był przywożony z państwa trzeciego zgodnie z ustaleniami ustanowionymi w art. 11;
- c) produkt był produkowany lub przywożony przez podmiot gospodarczy, do którego stosuje się środki kontroli ustanowione w art. 8 i 9.

2. Etykietowanie i reklamowanie produktu określonego w art. 1 ust. 1, lit. b) może odnosić się do metod produkcji ekologicznej tylko, gdy takie oznakowania wykazują jednoznacznie, że odnoszą się do metod produkcji rolniczej i którym towarzyszy odniesienie do przedmiotowego produktu rolnego, jako otrzymywanego w gospodarstwie.

3. Etykietowanie i reklamowanie produktu wymienionego w art. 1 ust. 1, lit. b) może odnosić się, w opisie sprzedaży produktu, do metod produkcji ekologicznej tylko wówczas, gdy:

- a) wszystkie składniki produktu pochodzenia rolniczego są lub pochodzą z produktu uzyskanego zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 6 i 7 lub przywożonymi z państw trzecich w ramach umów ustanowionych w art. 11;
- b) produkt zawiera jedynie substancje, wymienione w załączniku VI sekcja A, takie jak składniki niepochodzące z rolnictwa;
- c) produkt lub jego składniki nie były poddane, podczas przygotowania, zabiegom z użyciem promieniowania jonizującego lub substancji nie wymienionych w załączniku VI sekcja B;
- d) produkt został przygotowany przez podmiot gospodarczy, do którego stosuje się środki kontroli ustanowione w art. 8 i 9.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 lit. a) w przygotowaniu produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. b) można stosować składniki pochodzenia rolniczego niespełniające wymogów ustanowionych w tym ustępie z maksymalnym poziomem 5% składników pochodzenia rolniczego w produkcie finalnym, jeśli takie składniki:

- są pochodzenia rolniczego i nie są produkowane we Wspólnocie zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 6 i 7, lub
- są pochodzenia rolniczego i nie są produkowane w wystarczającej ilości we Wspólnocie zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 6 i 7.

5. W okresie przejściowym kończącym się w dniu 1 lipca 1994 r. mogą być podane oznakowania odnoszące się do zmiany metod produkcji ekologicznej na etykietach i w reklamie produktu określonej w art. 1 ust. 1 lit. a) lub b), jeżeli produkt składa się z jednego składnika pochodzenia rolniczego, o ile:

- a) całkowicie spełnia wymogi określone w ust. 1 lub 3, odpowiednio, z wyłączeniem wymogu dotyczącego długości okresu konwersji określonego w załączniku I ust. 1;

- b) spełniony jest okres konwersji co najmniej dwunastu miesięcy przed zbiorem plonów;
- c) dane oznaczenia nie wprowadzają nabywcy produktu w błąd, że chodzi o produkt innego rodzaju niż produkty spełniające wszystkie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu;
- d) podmiot kontrolujący należycie sprawdził, czy zostały zachowane warunki ustanowione w lit. a) i b).

6. Etykietowanie i reklama produktu określonego w art. 1 ust. 1 lit. b), przygotowanego częściowo ze składników niespełniających wymogów określonych w ust. 3 lit. a) można odnosić się do metod produkcji ekologicznej pod warunkiem, że:

- a) co najmniej 50% składników pochodzenia rolniczego spełnia wymogi z ust. 3 lit. a);
- b) produkt spełnia wymogi z ust. 3 lit. b), c) i d);
- c) oznakowania odnoszące się do metod produkcji ekologicznej:
 - pojawiają się tylko w wykazie składników przewidzianych w dyrektywie 79/112/EWG⁸ zmienionej ostatnio dyrektywą 89/395/EWG⁹,
 - odnoszą się w sposób jednoznaczny tylko do składników produkowanych zgodnie z zasadami określonymi w art. 6 i 7;
- d) składniki i ich względne poziomy pojawiają się w wykazie dodatków w kolejności malejącej według wagi,
- e) oznaczenia w wykazie składników prezentowane są w tej samej barwie i za pomocą tej samej wielkości i stylu czcionki.

7. Szczegółowe zasady wykonania przepisów niniejszego artykułu mogą być ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14.

8. Wyczerpujący wykaz substancji i produktów określonych w ust. 3 lit. b) i c) oraz ust. 4 tiret pierwsze i drugie ustanawia się w załączniku VI zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14.

Można określić warunki używania i wymogi dotyczące składu tych składników i substancji.

Jeżeli Państwo Członkowskie wyraża opinię, że produkt powinien być dodatkowo umieszczony w wyżej wspomnianych wykazach lub że należy dokonać w tym celu zmiany tych wykazów, powinno zapewnić, żeby dokumentacja podawała przyczyny włączenia lub zmian i była oficjalnie wysłana do innych Państw Członkowskich i Komisji która przedkładała te dokumenty komitetowi, określone w art. 14.

9. Do dnia 1 lipca 1994 r. Komisja przegląda przepisy niniejszego artykułu, w

⁸ Dz.U. nr L 33 z 8.2.1979, str. 1

⁹ Dz.U. nr L 186 z 30.6.1989, str. 17.

szczegółności ust. 5 i 6 oraz przedkłada wszelkie właściwe propozycje w związku z przeglądem, jeśli takie są.

Zasady produkcji

Artykuł 6

1 Metoda produkcji ekologicznej oznacza, że w produkcji produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. a):

- a) powinny być spełnione co najmniej wymagania z załącznika I oraz, w miarę potrzeb, szczegółowe zasady odnoszące się do nich;
- b) można stosować tylko produkty złożone z substancji wymienionych w załączniku I i II, takie jak środki ochrony roślin, detergenty, nawozy lub środki użyźniające glebę; można je stosować tylko odpowiednio do szczególnych warunków ustanowionych w załącznikach I i II oraz w takim zakresie, w jakim jest ogólnie dozwolone w rolnictwie w zainteresowanym Państwie Członkowskim zgodnie z odnośnymi przepisami wspólnotowymi lub przepisami krajowymi zgodnymi z prawem wspólnotowym.

2 Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. b) nasiona poddawane obróbce za pomocą produktów niewymienionych w załączniku II oraz posiadające ogólne zezwolenie na jego używanie w rolnictwie w danym Państwie Członkowskim mogą być stosowane, jeżeli użytkownicy, którzy stosowali takie nasiona, mogą wykazać podmiotowi kontrolującemu, że nie mogli uzyskać na rynku nieobrobionych nasion stosownej odmiany danego gatunku.

Artykuł 7

1. Produkty niezatwierdzone w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia w celu wskazanym w art. 6 ust. 1 lit. b), mogą być umieszczone w załączniku II, jeżeli spełniają następujące warunki:

- a) jeżeli są stosowane do celów zwalczania szkodników lub chorób roślin:
 - są istotne przy zwalczaniu organizmu szkodliwego lub określonej choroby, dla której nie ma dostępnych innych alternatyw biologicznych, kulturowych, fizycznych lub hodowlanych, oraz
 - ich warunki zastosowania wykluczają każdy bezpośredni kontakt z nasionami, rośliną lub produktami roślinnymi; jednakże, w przypadku roślin wieloletnich może zaistnieć bezpośredni kontakt, ale tylko poza sezonem uprawy jadalnych części (owoców), o ile takie stosowanie nie spowoduje bezpośrednio obecności pozostałości produktu w częściach jadalnych, oraz
 - ich zastosowanie nie prowadzi, lub nie przyczynia się do nieakceptowalnych skutków w środowisku, lub skażenia środowiska;
- b) jeżeli są stosowane jako nawóz lub środek użyźniający glebę:
 - są nieodzowne dla szczególnych wymagań pokarmowych uprawianych roślin lub

szczególne cele związane z użyźnianiem gleby, których nie zaspokajają działania określone w załączniku I, oraz

- ich zastosowanie nie prowadzi do nieakceptowalnych skutków oddziaływujących na środowisko lub nie przyczynia się do jego skażenia.

2. Jeżeli jest to potrzebne, dla każdego produktu umieszczonego w załączniku II można określić:

- szczegółowy opis produktu,
- wymogi jego stosowania i składu i/lub rozpuszczalności, w szczególności odnoszące się do potrzeby zapewnienia dla tego produktu minimalnej obecności pozostałości w częściach jadalnych rośliny i produktach jadalnych z tej rośliny oraz z możliwie jak najmniejszymi skutkami oddziaływania na środowisko,
- przepisy szczegółowe dotyczące etykietowania produktów określonych w art. 1, o ile takie produkty są uzyskiwane z pomocą niektórych produktów określonych w załączniku II.

3. Zmiany do załącznika II, dotyczące umieszczania lub skreślania produktów określonych w ust. 1 albo umieszczania lub skreślania specyfikacji określonych w ust. 2 są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14.

4. Jeżeli Państwo Członkowskie uważa, że produkt powinien być dodatkowo umieszczony w załączniku II lub że należy dokonać jego zmiany, zapewnia aby pozostałe Państwa Członkowskie i Komisja otrzymały oficjalne dokumentację zawierającą uzasadnienie dotyczące dodatkowego wpisu lub zmiany. Komisja przedkłada te dokumenty komitetowi określonymu w art. 14.

System kontroli

Artykuł 8

1. Każdy podmiot gospodarczy produkujący, przygotowujący lub przywożący z państw trzecich produkty określone w art. 1 do celów obrotu nimi:

- a) zgłasza tę działalność właściwym organom Państwa Członkowskiego, w którym prowadzi się tę działalność; takie powiadomienie powinno zawierać informacje określone w załączniku IV;
- b) przedkłada swoją działalność procedurze kontroli określonej w art. 9.

2. Państwa Członkowskie wyznaczają organ lub podmiot do przyjmowania takich zgłoszeń.

Państwa Członkowskie mogą przewidywać przekazywanie wszelkich dodatkowych informacji, które uznają za konieczne dla skutecznego nadzoru danych podmiotów gospodarczych.

3. Właściwe organy zapewnią udostępnienie zainteresowanym stronom aktualnego wykazu zawierającej nazwy i adresy podmiotów gospodarczych, do których stosuje się system kontroli.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie tworzą system kontroli wykonywany przez jeden lub więcej organów kontroli i/lub zatwierdzonych podmiotów prywatnych, którym podlegają podmioty gospodarcze produkujące lub przygotowujące produkty określone w art. 1.

2. Państwa Członkowskie przyjmą niezbędne środki konieczne dla zapewnienia podmiotowi gospodarczemu spełniającemu przepisy niniejszego rozporządzenia i uiszczającemu składki na rzecz kosztów kontroli, dostępu do systemu kontroli.

3. System kontroli obejmuje co najmniej stosowanie środków ostrożności i środków kontroli wymienionych w załączniku III.

4. W celu zastosowania systemu kontroli wykonywanego przez podmioty prywatne, Państwa Członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za zatwierdzanie i nadzór takich podmiotów.

5. W celu zatwierdzenia prywatnego podmiotu kontrolującego bierze się pod uwagę:

- a) standardową procedurę kontroli, zawierającą szczegółowy opis środków kontroli i środków ostrożności, które podmiot stosuje w kontrolowanych przez niego podmiotach gospodarczych;
- b) kary stosowane przez podmiot w razie stwierdzenia nieprawidłowości;
- c) dostępność właściwych środków w formie kwalifikowanego personelu, instrumentów administracyjnych i technicznych, doświadczenia w prowadzeniu kontroli i wiarygodności;
- d) obiektywizm podmiotu kontrolującego wobec podmiotów gospodarczych podlegających jej kontroli.

6. Po uzyskaniu zatwierdzenia podmiotu kontrolującego właściwe organy:

- a) zapewniają obiektywizm kontroli przeprowadzanej przez ten podmiot
- b) sprawdzają skuteczność tych kontroli,
- c) rejestrują ustalone naruszenia prawa i zastosowane kary,
- d) wycofują zatwierdzenia podmiotu kontrolującego, o ile nie spełnia dalej wymogów określonych w lit. a) i b) lub nie spełnia kryteriów wskazanych w ust. 5 lub nie spełnia wymogów ustanowionych w ust. 7, 8 i 9.

7. Organy kontroli oraz zatwierdzone podmioty kontrolujące określone w ust. 1:

- a) zapewniają, że w podlegających kontroli przedsiębiorstwach stosuje się co najmniej środki kontroli wymienione w załączniku III,
 - b) nie ujawniają informacji i danych uzyskanych w działalności kontrolnej żadnym innym osobom niż osobie odpowiedzialnej za dane przedsiębiorstwo i właściwym organom publicznym.
8. Zatwierdzone podmioty kontrolujące:
- a) zapewniają właściwym organom, w celach kontroli, dostęp do swoich biur i obiektów oraz informacji i wsparcia uważanego za niezbędne właściwym organom dla wypełnienia swoich zobowiązań na mocy niniejszego rozporządzenia,
 - b) przekazują właściwym organom Państwa Członkowskiego do dnia 31 stycznia każdego roku wykaz podmiotów gospodarczych podlegających ich kontroli w dniu 31 grudnia poprzedniego roku i składają tym organom zwięzłe sprawozdanie roczne.
9. Określone w ust. 1 organy kontroli i podmioty kontrolujące:
- a) zapewniają, w razie ustalenia nieprawidłowości dotyczących wykonania przepisów art. 5, 6 i 7 lub podjęcia środków określonych w załączniku III, usunięcie oznakowań metody produkcji ekologicznej przewidzianej w art. 2, z całej partii towarów lub wytworzonych produktów, których tyczą się stwierdzona nieprawidłowość;
 - b) w razie oczywistego naruszenia prawa lub naruszenia prawa o skutku długotrwałym zakazują podmiotowi gospodarczemu obrotu produktami z oznakowaniami odnoszącymi się do metody produkcji ekologicznej w terminie uzgodnionym z właściwymi organami Państwa Członkowskiego.
10. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 można przyjąć:
- a) szczegółowe zasady dotyczące wymogów wskazanych w ust. 5 i środków wymienionych w ust. 6;
 - b) środki wykonawcze dotyczące przepisów ust. 9.

Oznaczenie, że produkty objęte są systemem kontroli

Artykuł 10

1. Oznaczenie, że produkty objęte są szczególnym systemem kontroli wykazany w załączniku V, może być zamieszczane na etykiecie produktów określonych w art. 1 tylko jeżeli te produkty:
- a) spełniają warunki określone w art. 5 ust. 1, 2, 3 i 4, art. 6 i 7 oraz odpowiednich przepisach przyjętych w zastosowaniu tych artykułów;
 - b) podlegają ustaleniom kontrolnym określonym w art. 9 ust. 3 w ciągu całego cyklu produkcji i faz przygotowania;

- c) zostały wyprodukowane lub przygotowane przez podmioty gospodarcze, których przedsiębiorstwa podlegają kontroli organów kontroli lub podmiotów kontrolujących jak określono w art. 9 ust. 1 oraz zostały upoważnione przez ten organ lub podmiot do używania oznakowań wykazanych w załączniku V;
- d) są pakowane i transportowane do punktu sprzedaży detalicznej w zamkniętych opakowaniach;
- e) ukazują na etykiecie nazwę i zarejestrowany znak podmiotu kontrolującego, nazwę i adres producenta lub przetwórcy oraz, jeżeli stosuje się przepisy dyrektywy 79/112/EWG, oznakowania przez nią wymagane.

2. Etykieta lub materiały reklamowe nie mogą zawierać żadnego wskazania wywołującego u nabywcy wrażenie, że oznaczenie ukazane w załączniku V, stanowi gwarancję lepszej jakości organoleptycznej, odżywczej lub lepszej jakości przyswajania przez organizm.

3. Zgodnie z art. 9 ust. 1 organy kontroli lub podmiotu kontrolującego powinny:

- a) w razie stwierdzenia nieprawidłowości odnośnie art. 5, 6 i 7 lub środków określonych w załączniku III zapewnić usunięcie oznakowania wykazanego w załączniku V, z całej partii towarów lub wytworzonych produktów, których tyczy się stwierdzona nieprawidłowość;
- b) w razie oczywistego naruszenia prawa lub naruszenia prawa o skutku długotrwałym pozbawić podmiot gospodarczy prawa do używania oznakowania wykazanego w załączniku V, w terminie uzgodnionym z właściwymi organami Państwa Członkowskiego.

4. W przypadku stwierdzenia niektórych naruszeń z art. 5, 6 i 7 lub wymagań i środków z załącznika III można przyjąć zasady zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14, dotyczące pozbawienia prawa do używania oznakowania wykazanego w załączniku V.

5. Jeżeli w przypadku produktu pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego z zamieszczonym oznakowaniem wykazanym w art. 2 i/lub załączniku V, Państwo Członkowskie stwierdzi nieprawidłowości w stosowaniu przepisów niniejszego rozporządzenia, powiadamia o tym Komisję i Państwo Członkowskie, które zatwierdziło podmiot kontrolujący.

6. Państwa Członkowskie podejmują niezależne działania w celu zapobieżenia możliwości oszukańczego używania oznakowania wykazanego w art. 2 i/lub załączniku V.

7. Do dnia 1 lipca 1993 r. Komisja dokonuje przeglądu art. 10, w szczególności w odniesieniu do możliwości sporządzania oznakowania określonego w załączniku V, i przedkłada właściwe propozycje dla tych przeglądów, jeśli takie istnieją.

Przywóz z państw trzecich

Artykuł 11

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 5 produkty wymienione w art. 1 przywożone z

państw trzecich mogą być wprowadzone do obrotu, jeżeli:

- a) pochodzą z państwa trzeciego znajdującego się w wykazie sporządzanym na podstawie decyzji Komisji zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 i były produkowane w regionie lub w jednostce produkcyjnej pod kontrolą podmiotu kontrolującego określonego, w miarę potrzeb, w decyzji dotyczącej danego państwa trzeciego;
- b) właściwe organy lub podmiot w państwie trzecim wystawiły świadectwo kontroli poświadczające, że partia towarów wyznaczona w świadectwie:
 - została uzyskana w systemie produkcji, stosującym zasady równoważne do ustanowionych w art. 6 i 7, oraz
 - została poddana systemowi kontroli, uznanemu za równoważny zgodnie z ust. 2 lit. b).

2. Do celu podjęcia decyzji, czy można umieścić państwo trzecie na jego wniosek w wykazie określonym w ust. 1 lit. a) odnośnie do niektórych produktów wymienionych w art. 1, uwzględnia się w szczególności:

- a) oferowane przez państwo trzecie gwarancje, przynajmniej dotyczące produkcji przeznaczonej do przywozu do Wspólnoty, w zakresie stosowania zasad równoważnych z tymi ustanowionymi w art. 6 i 7;
- b) skuteczność stosowanych środków kontroli, przynajmniej dotyczących produkcji przeznaczonych do przywozu do Wspólnoty, musi być równoważna do środków kontroli określonych w art. 8 i 9, aby zapewnić zgodność z zasadami określonymi w lit. a).

Na podstawie tych informacji Komisja w swojej decyzji może określić regiony lub jednostki produkcyjne lub podmioty, których kontrole uważa się za równoważne.

3. Świadectwo określone w ust. 1 lit. b musi:

- a) towarzyszyć towarowi, w oryginalnej kopii, do pomieszczeń pierwszego odbiorcy; następnie importer musi zachować świadectwo do dyspozycji organów kontroli przez co najmniej dwa lata;
- b) być sporządzone zgodnie z procedurami i wzorem, które mają być przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14.

4. Szczegółowe przepisy wykonawcze niniejszego artykułu mogą być ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14.

5. Przy ocenie wniosku państwa trzeciego Komisja wymaga, aby państwo to przekazywało jej wszelkie niezbędne informacje; może również powierzyć ekspertom przeprowadzenie na miejscu, pod jej nadzorem, oceny dotyczącej rzeczywiście stosowanych w państwie trzecim zasad produkcji i środków kontroli.

Swobodny przepływ we Wspólnocie

Artykuł 12

Państwa Członkowskie nie mogą, z przyczyn odnoszących się do metod produkcji, etykietowania lub prezentacji metod produkcji, zakazać lub ograniczyć obrotu produktami wymienionymi w art. 1 spełniającymi warunki niniejszego rozporządzenia.

Przepisy administracyjne i wprowadzanie w życie

Artykuł 13

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 można przyjąć:

- zmiany do załączników I, II, III, IV i VI,
- szczegółowe przepisy wykonawcze załączników I i III.

Artykuł 14

Komisja wspierana jest przez komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

W razie stosowania procedury ustanowionej w niniejszym artykule, przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć.

Komitet wydaje opinię w sprawie projektu w terminie, który może ustanowić przewodniczący stosownie do pilności sprawy. Komitet wydaje opinię większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w komitecie wazone są w sposób ustalony w niniejszym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią komitetu.

Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne ze opinią komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący środków, jakie należy podjąć. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy od daty przedłożenia jej wniosku, Rada nie podjęła żadnej decyzji, proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję.

Artykuł 15

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję każdego roku przed dniem 1 lipca o środkach podjętych w celu wykonania niniejszego rozporządzenia, przedstawiając w szczególności:

- wykaz podmiotów gospodarczych dokonujących powiadomienia zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. a) do dnia 31 grudnia poprzedniego roku i podlegających systemowi kontroli określonemu w art. 9,
- sprawozdanie z nadzoru na podstawie art. 9 ust. 6.

Dodatkowo, do dnia 31 marca każdego roku Państwa Członkowskie powiadają Komisję o wykazie podmiotów kontrolujących zatwierdzonych do dnia 31 grudnia poprzedniego roku, ich strukturze prawnej i operacyjnej, standardowych procedurach kontrolnych, ich ustaleń co do kary oraz, gdzie właściwe, ich znaku.

Komisja każdego roku publikuje w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*, wykaz zatwierdzonych podmiotów zgłoszonych w terminie ustanowionym w powyższym akapicie.

Artykuł 16

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
2. W okresie dziewięciu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie wdrażają art. 8 i 9.
3. Art. 5 art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1 stosuje się z mocą od 12 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 data zastosowania art. 11 ust. 1 może być odroczone na czas określony przy przywozie z państwa trzeciego, na wniosek państwa trzeciego, jeżeli stan oceny sprawy nie zezwala na podjęcie decyzji o umieszczeniu danego państwa w wykazie określonym w art. 11 ust. 1 lit. a przed upływem terminu określonego w akapicie pierwszym.

W celach zapewnienia zgodności z okresem konwersji określonym w załączniku I ust. 1 okres, który upłynął przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia uwzględnia się, gdy podmiot gospodarczy może wykazać podmiotowi kontrolującemu, że w tym okresie produkował zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi lub, jeżeli to nie wystarczy, zgodnie z uznanymi międzynarodowymi normami produkcji ekologicznej.

4. W okresie dwunastu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, Państwa Członkowskie, na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 1, mogą zezwolić na stosowanie na swoim terytorium produktów zawierających substancje niewymienione w załączniku II, jeżeli ich zdaniem spełniają wymagania art. 7 ust. 1.
5. W okresie upływającym dwanaście miesięcy po ustanowieniu załącznika VI zgodnie z art. 5 ust. 7 Państwa Członkowskie zgodnie ze swoimi krajowymi przepisami mogą dalej zezwalać na stosowanie substancji niewymienionych w załączniku VI.
6. Państwo Członkowskie poinformują inne Państwa Członkowskie i Komisję o substancjach zatwierdzonych w zastosowaniu art. 4 i 5.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 czerwca 1991 r.

W imieniu Rady

J. - C. JUNCKER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZASADY PRODUKCJI EKOLOGICZNEJ NA POZIOMIE GOSPODARSTWA

Rośliny i produkty roślinne

1. Zasady ustanowione w niniejszym załączniku musiały być zwyczajowo stosowane na działkach w okresie konwersji przynajmniej dwa lata przed wysiewem lub, w przypadku roślin wieloletnich innych niż rośliny łąkowe, przynajmniej trzy lata przed pierwszym zbiorem produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. a). Podmiot kontrolujący może, za zgodą właściwego organu, postanowić w niektórych przypadkach o wydłużeniu lub skróceniu tego okresu, uwzględniając poprzedni sposób użytkowania gruntu.
2. Żyzność i aktywność biologiczna gleby musi zostać utrzymana lub, w miarę potrzeb, zwiększona, przez:
 - a) uprawę roślin strączkowych, nawozu zielonego lub roślin o długich korzeniach, stosując program wieloletniego płodozmianu;
 - b) wprowadzanie do gleby substancji organicznych, również kompostowanych, z gospodarstw prowadzących produkcję zgodnie z zasadami niniejszego rozporządzenia. Do czasu przyjęcia wspólnych technicznych zasad dotyczących ekologicznej produkcji zwierzęcej, produkty wytwarzane w gospodarstwie hodowlanym, takie jak obornik pochodzący od zwierząt gospodarskich, mogą być wykorzystywane, o ile pochodzą one z gospodarstw hodowlanych, które przestrzegają obowiązujących przepisów krajowych lub, w razie ich braku, uznanych na forum międzynarodowym praktyk dotyczących ekologicznej hodowli żywcia.

Inne organiczne lub mineralne nawozy sztuczne, wymienione w załączniku II, mogą być wykorzystywane jedynie w zakresie, w którym stosowanie metod określonych w lit. a) oraz b) poprzedniego akapitu uniemożliwia zapewnienie właściwego odżywienia roślin uprawianych przez płodozmian lub użyźnienie gleby.

Jako aktywatory kompostu, mogą być stosowane właściwe mikroorganizmy lub preparaty wytwarzane na bazie roślin (preparaty biodynamiczne).

3. Szkodniki, choroby i chwasty są zwalczane poprzez wykorzystanie następujących środków:
 - wybór właściwych gatunków i odmian,
 - program właściwego płodozmianu,
 - reguły postępowania podczas mechanicznej uprawy,
 - ochrona naturalnych wrogów szkodników za pomocą korzystnych przepisów (tj. wprowadzanie żywopłotów, ochrona gniazd, wypuszczanie drapieżników),

- wypalanie chwastów.

Produktów określonych w załączniku II można używać jedynie w przypadkach bezpośredniego zagrożenia upraw.

ZAŁĄCZNIK II

**A. PRODUKTY DO WYKORZYSTANIA W NAWOŻENIU I UŻYŻNIANIU
GLEBY**

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
Obornik pochodzący od zwierząt gospodarskich i drobiu	-
Gnojowica lub uryna	-
Słoma	-
Torf	-
Komposty ze zużytych podłoży do hodowli grzybów i podłoży wermikulturowych	-
Kompost z organicznych odpadów domowych	-
Kompost z pozostałości roślinnych	-
Przetworzone produkty zwierzęce pochodzące z rzeźni i rybołówstwa	-
Organiczne produkty pochodzące z ze środków spożywczych i przemysłu włókienniczego	-
Wodorosty i produkty z wodorostów	-
Trociny, kora i odpady drzewne	-
Popiół drzewny	-
Naturalny fosforyt	-
Kalcynowany fosforyt glinowy	-
Tomasyna	-
Potaż	-
Siarczan potasu	Potrzeba uznana przez podmiot kontrolujący
Kamień wapienny	-
Kreda	-
Skały magnezowe	-
Skały magnezowo – wapienne	-
Sól z Epsom (siarczan magnezowy)	-
Gips (siarczan wapnia)	-
Pierwiastki śladowe (bor, miedź, żelazo, mangan, molibden, cynk)	Potrzeba uznana przez podmiot kontrolujący
Siarka	Potrzeba uznana przez podmiot kontrolujący
Mączka skalna	-
Ił (bentonit, perlit)	-

B. PRODUKTY DO ZWALCZANIA SZKODNIKÓW I CHORÓB ROŚLIN

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
Preparaty na bazie pyretrum otrzymanego ze złocienia dalmatyńskiego (<i>Chrysanthemum cinerariaefolium</i>), prawdopodobnie zawierające synergetyk	
Preparaty otrzymane z derysa trującego (<i>Derris elliptica</i>)	
Preparaty otrzymane z gorzki właściwej (<i>Quassia amara</i>)	
Preparaty z <i>Ryania speciosa</i>	
Propolis	
Ziemia okrzemkowa	
Mączka skalna	
Preparaty na bazie metaldehydu, zawierające środek odstraszający wyższe gatunki zwierząt, stosowane w pułapkach	
Siarka	
Ciecz bordoska	
Ciecz burgundzka	
Krzemian sodu	
Wodorowęglan sodu	
Mydło potasowe (miękkie mydło)	
Preparaty zawierające feromony	
Preparaty z wykorzystaniem <i>Bacillus thuringiensis</i>	
Preparaty wirusowe	
Oleje roślinne i tłuszcze	
Olej parafinowy	

C. INNE PRODUKTY

ZAŁĄCZNIK III

MINIMALNE WYMAGANIA KONTROLNE I ŚRODKI OSTROŻNOŚCI PODEJMOWANE W RAMACH SYSTEMU KONTROLI OKREŚLONEGO W ART. 8 ORAZ 9

A. Gospodarstwa uprawiające i wytwarzające produkty roślinne

1. Produkcja musi przebiegać w jednostce, w której działki, pomieszczenia produkcyjne i magazynowe są dokładnie oddzielone od innych jednostek nieprodukcujących zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu; przetwórnice i/lub pakownice mogą stanowić część jednostki w przypadku, gdy ich działalność ogranicza się do przetwarzania i pakowania własnej produkcji rolnej.
2. Po wprowadzeniu ustaleń kontrolnych, producent wraz z podmiotem kontrolującym muszą sporządzić:
 - pełny opis jednostki, przedstawiający pomieszczenia magazynowe i produkcyjne oraz działki, a także gdzie stosowne, zabudowania, w których wykonuje się określone czynności przetwórcze i/lub pakowanie,
 - wszystkie środki praktyczne, które należy podjąć na poziomie jednostki w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Opis i dane środki muszą obejmować sprawozdanie pokontrolne podpisane przez osobę odpowiedzialną za jednostkę.

Ponadto, sprawozdanie musi określać:

- datę ostatniego zastosowania na danych działkach produktów, których użycie nie jest zgodne z art. 6 ust. 1 lit. b) i ust. 7,
 - zobowiązanie producenta do podjęcia czynności zgodnie z art. 5, 6 i 7 i do przyjęcia, w razie stwierdzenia naruszeń, środków określonych w art. 9 ust. 9.
3. Corocznie, przed terminem wskazanym przez podmiot kontrolujący, producent musi zgłosić tej jednostce plan produkcyjny roślin uprawnych, z podziałem na działki.
 4. Należy przechowywać pisemne zestawienia lub dokumenty, które umożliwią podmiotowi kontrolującemu śledzenie pochodzenia, charakteru i ilości wszystkich zakupionych surowców, a także ich wykorzystania; ponadto takie zestawienia lub dokumenty muszą obejmować charakter, ilości i odbiorców wszystkich sprzedanych produktów rolnych. W odniesieniu do produktów sprzedanych bezpośrednio konsumentowi końcowemu sporządzane są zestawienia dzienne.
 5. Zabrania się przechowywania w jednostce produktów wejściowych innych niż te, których można wykorzystywać zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) oraz art. 7.

6. Oprócz niezapowiedzianych kontroli, podmiot kontrolujący musi przeprowadzić pełną fizyczną kontrolę jednostki przynajmniej raz do roku. Do testów mogą być pobierane próbki produktów niezatwierdzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jednakże, takie próbki muszą zostać pobrane w przypadku, gdy zachodzi podejrzenie użycia niezatwierdzonych produktów. Po każdej kontroli musi być sporządzone sprawozdanie, podpisane przez osobę odpowiedzialną za jednostkę.
7. Do celów kontroli producent musi udostępnić podmiotowi kontrolującemu pomieszczenia magazynowe i produkcyjne oraz działki rolne, a także zestawienia i odpowiednie dokumenty towarzyszące. Musi zapewnić temu podmiotowi wszelkie informacje uważane za niezbędne do celów kontroli.
8. Produkty określone w art. 1, nieposiadające opakowań przeznaczonych dla konsumenta końcowego, mogą być przewożone do innych jednostek jedynie w właściwym opakowaniu lub pojemnikach zamkniętych w taki sposób, który uniemożliwia podmianę zawartości, a ponadto opatrzonych, bez uszczerbku dla innych oznaczeń wymaganych przez prawo, etykietą określającą:
 - nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za produkcję i przygotowanie produktu,
 - nazwę produktu,oraz stwierdzającą, że produkt objęto ustaleniami kontrolnymi ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem,
9. Jeżeli podmiot gospodarczy prowadzi kilka jednostek produkcyjnych na tym samym obszarze, jednostki, w których uprawiane są rośliny lub wytwarzane produkty roślinne nie objęte art. 1, muszą również podlegać ustaleniom kontrolnym w odniesieniu do pkt. 2 akapit pierwszy oraz pkt. 3, 4 i 5. Te same odmiany roślin, które są uprawiane w jednostce określonej w pkt. 1 nie mogą być uprawiane w wymienionych jednostkach.

B. Jednostki przetwórcze i pakownie produktów roślinnych oraz środków spożywczych złożonych głównie z produktów roślinnych

1. Po wprowadzeniu ustaleń kontrolnych, producent wraz z podmiotem kontrolującym musi sporządzić:
 - pełny opis jednostki, przedstawiający pomieszczenia wykorzystywane do przetwarzania, pakowania i przechowywania produktów rolnych przed, a także po wykonaniu czynności dotyczących tych produktów,
 - wszystkie środki praktyczne, które należy podjąć na poziomie jednostki w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Opis i dane środki muszą obejmować sprawozdanie pokontrolne, podpisane przez osobę odpowiedzialną za jednostkę.

Ponadto, sprawozdanie musi zawierać zobowiązanie podmiotu gospodarczego do wykonania czynności w sposób zgodny z art. 5 oraz przyjęcia, w razie stwierdzenia naruszeń, środków określonych w art. 9 ust. 9.

2. Należy przechowywać pisemne zestawienia, które umożliwią podmiotowi kontrolującemu śledzenie:
 - pochodzenia, charakteru i ilości produktów rolnych określonych w art. 1, które dostarczono do jednostki,
 - charakteru, ilości i odbiorców produktów określonych w art. 1, opuszczających jednostkę,
 - wszelkich innych informacji wymaganych przez podmiot kontrolujący w celu przeprowadzenia odpowiedniej kontroli, takich jak pochodzenie, charakter i ilości składników, dodatków oraz środków pomocniczych do produkcji, dostarczonych do jednostki, a także mieszanek produktów przetworzonych.
3. W przypadku przetwarzania, pakowania lub przechowywania w danej jednostce produktów nie ujętych w art. 1:
 - jednostka musi posiadać wydzielone obszary w pomieszczeniach do magazynowania produktów określonych w art. 1, przed i po wykonaniu czynności,
 - czynności muszą być wykonywane bez przerw aż do ich zakończenia, w oddzielnym miejscu i w innym terminie niż podobne czynności przeprowadzane w odniesieniu do produktów nie objętych art. 1,
 - jeżeli takie czynności nie są często przeprowadzane, należy o nich powiadamiać z wyprzedzeniem, w nieprzekraczalnym terminie uzgodnionym z podmiotem kontrolującym,
 - należy podjąć wszelkie środki w celu zapewnienia identyfikacji partii i uniknięcia zmieszania z produktami, które otrzymano nie przestrzegając zasad ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.
4. Oprócz niezapowiedzianych kontroli, podmiot kontrolujący musi przeprowadzić pełną fizyczną kontrolę jednostki przynajmniej raz do roku. Do testów mogą być pobierane próbki produktów niezatwierdzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jednakże, takie próbki muszą zostać pobrane w przypadku, gdy zachodzi podejrzenie użycia niezatwierdzonych produktów. Po każdej kontroli musi być sporządzone sprawozdanie, podpisane przez osobę odpowiedzialną za jednostkę.
5. Do celów kontrolnych podmiot gospodarczy musi udostępnić podmiotowi kontrolującemu pomieszczenia oraz pisemne zestawienia i odpowiednie dokumenty towarzyszące. Musi zapewnić temu podmiotowi wszelkie informacje

konieczne do celów kontroli.

6. Stosuje się wymagania w odniesieniu do transportu ustanowione w części A pkt 8.

ZAŁĄCZNIK IV

**INFORMACJE, KTÓRE ZOSTANĄ ZGŁOSZONE JAK PRZEWIDZIANO W ART. 8
UST. 1 LIT. a)**

- a) Nazwa i adres podmiotu gospodarczego
- b) Położenie zabudowań oraz, gdzie stosowne, działek (dane księgi wieczystej), gdzie działania są przeprowadzane
- c) Charakter działań i produktów
- d) Zobowiązanie się podmiotu gospodarczego do wykonania czynności zgodnie z art. 5, 6, 7 i/lub 11
- e) W przypadku gospodarstw rolnych, termin, od którego producent zaprzestał stosowania produktów niezgodnych z art. 6 ust. 1 pkt 6 i art. 7 na danych działkach
- f) Nazwa uprawnionego organu, któremu podmiot gospodarczy powierzył kontrolę swojego przedsiębiorstwa, jeśli Państwo Członkowskie wprowadziło system kontroli zatwierdzając takie organy

ZAŁĄCZNIK V

OZNAKOWANIE, ŻE PRODUKTY OBJĘTE SĄ SYSTEMEM KONTROLI

Oznakowanie, że produkt objęty jest systemem kontroli musi być sporządzone w tym samym języku lub językach, w których sformułowana jest etykieta.

ES: Agricultura Biológica - Sistema de control CEE

DK: Økologisk Landbrug - EF Kontrolordning

D: Biologische Agrarwirtschaft - EWG-Kontrollsystem

GR: Βιολογική Γεωργία - Σύστημα Ελέγχου ΕΟΚ

EN: Organic Farming - EEC Control System

F: Agriculture biologique - Système de contrôle CEE

I: Agricoltura Biologica - Regime di controllo CEE

NL: Biologische landbouw - EEG-controlesysteem

P: Agricultura Biológica - Sistema de Controllo CEE

ZAŁĄCZNIK VI

- A. Substancje dozwolone jako składniki pochodzenia nierolniczego (art. 5 ust. 3 lit. b)):

- B. Substancje, których wykorzystanie jest dozwolone podczas przygotowywania (art. 5 ust. 3 lit. c)):

- C. Składniki pochodzenia rolniczego (art. 5 ust. 4):

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 94/92

z dnia 14 stycznia 1992 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, w szczególności jego art. 11 i 16 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 stanowiący, że od dnia 23 lipca 1992 r. towary przywożone z państw trzecich mogą być wprowadzone do obrotu jedynie wówczas, gdy pochodzą z państwa trzeciego znajdującego się w wykazie, który zostanie sporządzony; art. 11 ust. 2 określa warunki, które musi spełnić państwo trzecie aby zostało umieszczone w tym wykazie;

należy sporządzić taki wykaz, ponadto należy określić szczegółowe zasady procedury badającej wniosek państwa trzeciego w związku z wpisaniem go do wykazu;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 14. rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wykaz państw trzecich określony w art. 11 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 ustanowiony jest w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Wykaz podaje wszystkie informacje uważane za niezbędne w odniesieniu do każdego państwa trzeciego, aby umożliwić identyfikację produktu objętego zasadami, w szczególności:

- świadectw kontroli w celu przywozu do Wspólnoty,
- organ kontroli lub organy kontroli w państwach trzecich i/lub prywatne organizacje uznane przez dane Państwo Członkowskie do przeprowadzenia nadzoru.

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.07.1991, str. 1.

Ponadto, tam gdzie to stosuje się, wykaz może określać:

- zakłady przetwórcze i eksporterów podlegających systemowi kontroli,
- produkty objęte tymi zasadami.

Artykuł 2

1. Komisja rozważy czy włączyć państwo trzecie do wykazu z Załącznika po otrzymaniu wniosku o wpisanie do wykazu od przedstawiciela państwa trzeciego.

2. W okresie sześciu miesięcy od jego otrzymania, wniosek o wpisanie zostaje uzupełniony o dokumentację techniczną sporządzoną w jednym z urzędowych języków Wspólnoty i wszystkie informacje potrzebne Komisji w celu zapewnienia, że warunki określone w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 są spełnione dla produktów przeznaczonych do wywozu do Wspólnoty. W szczególności obejmuje on następujące informacje szczegółowe:

- a) rodzaje, i jeżeli to możliwe, szacunkowe określenie ilości produktów rolnych i środków spożywczych przeznaczonych do wywozu do Wspólnoty w ramach przepisów określonych w art. 11;
- b) zasady produkcji obowiązujące w państwach trzecich:
 - podstawowe zasady tak jak podano w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,
 - produkty zatwierdzone do użycia w trakcie procesu produkcji rolnej, mianowicie środki ochrony roślin, detergenty, nawozy sztuczne lub produkty poprawiające strukturę gleby,
 - składniki pochodzenia nierolniczego zatwierdzone w produkcji przetworzonym, procesy i obróbki zatwierdzone podczas przetwarzania;
- c) zasady stosowane w systemie kontroli i organizacja wprowadzania w życie tego systemu w państwach trzecich:
 - nazwa organu odpowiedzialnego za kontrole w państwie trzecim i/lub prywatna organizacja odpowiedzialna za przeprowadzenie kontroli,
 - szczegółowe zasady kontroli gospodarstw rolnych i jednostek przetwórczych oraz kary, które mogą zostać nałożone w przypadku naruszeń,
 - nazwa(-y) i adres(-y) organu lub jednostki albo jednostek upoważnionych w państwie trzecim do wystawiania świadectw w przypadku przywozu do Wspólnoty,
 - informacje potrzebne do organizacji monitorowania zgodności z zasadami regulującymi produkcję i systemem kontroli, włączając wystawianie świadectw. Nazwa i dane szczegółowe dotyczące organu odpowiedzialnego za

monitorowanie,

- wykaz jednostek przetwórczych i eksporterów zajmujących się wywozem towarów do Wspólnoty; liczba producentów i obszar uprawy,
- d) jeżeli jest to możliwe, przygotowanie przez niezależnych ekspertów sprawozdania z kontroli przeprowadzonej na miejscu w sprawie skutecznego wprowadzania w życie zasad produkcji i zasad kontroli wspomnianych w lit. b) i c).

3. Przy wykonywaniu oceny wniosku o wpisanie, Komisja może domagać się wszelkich dalszych informacji niezbędnych do ustalenia, że zasady regulujące produkcję i kontrolę w państwach trzecich odpowiadają tym ustanowionym w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91, łącznie z przedstawianiem sprawozdań z kontroli przeprowadzonych na miejscu przez ekspertów, których niezależność została potwierdzona przez Komisję. Ponadto, w miarę potrzeb Komisja jest upoważniona do zorganizowania kontroli przeprowadzonej na miejscu przez ekspertów mianowanych przez Komisję.

4. Wpisanie państwa trzeciego do wykazu w Załączniku może być uwarunkowane przekazywaniem regularnych sprawozdań z kontroli przeprowadzanych na miejscu przez niezależnych ekspertów w zakresie skutecznego wprowadzania w życie zasad produkcji i zasad kontroli w zainteresowanym państwie trzecim. Ponadto, w miarę potrzeb Komisja może zorganizować kontrolę przeprowadzaną na miejscu przez ekspertów wyznaczanych przez Komisję.

5. Jeżeli, po wpisaniu państwa trzeciego do wykazu w Załączniku, państwo trzecie dokona jakichkolwiek zmian w obowiązujących środkach lub w ich stosowaniu, zobowiązane jest do niezwłocznego powiadomienia Komisji o tym fakcie. W świetle takiej informacji może być podjęta decyzja zmieniająca szczegóły wpisu odnoszącego się do państwa trzeciego w Załączniku lub wycofująca wpis państwa zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91; podobna decyzja może być również podjęta, w przypadku gdy państwo trzecie nie dostarczyło informacji wymaganych niniejszym ustępem.

6. Jeżeli, po wpisaniu państwa trzeciego do wykazu w Załączniku, Komisja otrzyma informację budzącą wątpliwości, co do rzeczywistego wprowadzania w życie opisanych środków, wówczas Komisja może kierować pytania do danego państwa trzeciego, o wszelkie wymagane informacje, łącznie z przedstawieniem sprawozdania z kontroli przeprowadzonej na miejscu przez niezależnych ekspertów lub też może przeprowadzić kontrolę na miejscu przez ekspertów przez nią wyznaczonych. W świetle tych informacji i/lub sprawozdań może być wydana decyzja o zawieszeniu wpisu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91; podobna decyzja może być podjęta w przypadkach, kiedy państwo trzecie nie dostarczyło wymaganej informacji przed ostatecznym terminem określonym we wnioskach Komisji lub też, kiedy państwo trzecie nie wyraziło zgody na przeprowadzenie kontroli na miejscu w celu ustalenia zgodności z warunkami wpisu do wykazu.

Artykuł 3

Rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 stycznia 1992 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Wykaz państw trzecich określonych w art. 1

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 314/97

z dnia 20 lutego 1997 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92 ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 418/96², w szczególności jego art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 stanowi, że produkty przywożone z państwa trzeciego mogą być wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy pochodzą z kraju umieszczonego w wykazie sporządzonym zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 2 tego artykułu; taki wykaz został utworzony w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 94/92³, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 522/96⁴;

Argentyna, Węgry i Szwajcaria zwróciły się do Komisji o zmianę warunków włączenia ich do wykazu przewidzianego w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 i przedłożyły informacje wymagane zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 94/92;

Niderlandy przedłożyły wniosek o dodanie SKAL jako jednej z jednostek kontrolujących na Węgrzech. Ta jednostka kontrolująca została uprzednio oceniona przez Niderlandy, Komisja przesłała zatem ten wniosek do władz węgierskich; Węgry zgodziły się na wpisanie tej jednostki kontrolującej do wykazu;

po zbadaniu przedłożonych informacji stwierdzono, że wymagania są równoważne z wymaganiami wynikającymi z prawodawstwa wspólnotowego;

dla zapewnienia przejrzystości, stosowne jest umieszczenie w niniejszym rozporządzeniu pełnego wykazu państw trzecich zatwierdzonego na podstawie wymagań art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91;

w celu zapewnienia stosowania wymagań w każdym z państw trzecich należy wskazać jednostki wydające świadectwa kontroli zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG)

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 59 z 8.3.1996, str. 10.

³ Dz.U. nr L 11 z 17.1.1992, str. 14.

⁴ Dz.U. nr L 77 z 27.3.1996, str. 10.

nr 2092/91;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 94/92 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1997 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lutego 1997 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

“ZAŁĄCZNIK

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH I WŁAŚCIWE SPECYFIKACJE

ARGENTYNA

1. **Kategorie produktów:**

- a) nieprzetworzone produkty roślinne w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,
- b) środki spożywcze składające się zasadniczo z przynajmniej jednego składnika pochodzenia roślinnego w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

2. **Pochodzenie:** produkty kategorii 1 lit. a) i produkowane metodami ekologicznymi składniki produktów kategorii 1 lit. b) uprawiane w Argentynie.

3. **Jednostki kontrolujące:** Instituto Argentino para la Certificación y Promoción de Productos Agropecuarios Orgánicos SRL (Argencert) i Organización Internacional Agropecuaria (OIA).

4. **Jednostki wydające świadectwa kontroli:** jak w pkt 3.

5. **Okres obowiązywania:** do 30.06.2000 r.

AUSTRALIA

1. **Kategorie produktów:**

- a) nieprzetworzone produkty roślinne w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,
- b) środki spożywcze składające się zasadniczo z przynajmniej jednego składnika pochodzenia roślinnego w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

2. **Pochodzenie:** produkty kategorii 1 lit. a) i produkowane metodami ekologicznymi składniki produktów kategorii 1 lit. b) uprawiane w Australii.

3. **Jednostki kontrolujące:** Australijska Służba Kwarantanny i Kontroli (AQUIS)

4. **Jednostki wydające świadectwa kontroli:** jak w pkt 3.

5. **Okres obowiązywania:** do 30.06.2000 r.

WĘGRY

1. **Kategorie produktów:**

- a) nieprzetworzone produkty roślinne w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,
- b) środki spożywcze składające się zasadniczo z przynajmniej jednego składnika pochodzenia roślinnego w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

2. **Pochodzenie:** produkty kategorii 1 lit. a) i produkowane metodami ekologicznymi składniki produktów kategorii 1 lit. b) uprawiane na Węgrzech.

3. **Jednostki kontrolujące:** Biokultura Association i Skal.

4. **Jednostki wydające świadectwa kontroli:** Biokultura Association i Skal (Biuro na Węgrzech).

5. **Okres obowiązywania:** do 30.06.1998 r.

IZRAEL

1. **Kategorie produktów:**

- a) nieprzetworzone produkty roślinne w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,
- b) środki spożywcze składające się zasadniczo z przynajmniej jednego składnika pochodzenia roślinnego w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

2. **Pochodzenie:** produkty kategorii 1 lit. a) i produkowane metodami ekologicznymi składniki produktów kategorii 1 lit. b) uprawiane w Izraelu.

3. **Jednostki kontrolujące:** Ministerstwo Rolnictwa, Służba Ochrony Roślin i Kontroli (PPIS) lub Ministerstwo Przemysłu i Handlu, Żywności i Produktów Roślinnych, Służba Kontroli Wywozu Środków Spożywczych.

4. **Jednostki wydające świadectwa kontroli:** jak w pkt 3.

5. **Okres obowiązywania:** do 30.06.2000 r.

SZWAJCARIA

1. **Kategorie produktów:**

- a) nieprzetworzone produkty roślinne w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,
- b) środki spożywcze składające się zasadniczo z przynajmniej jednego składnika pochodzenia roślinnego w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr

2092/91.

2. **Pochodzenie:** produkty kategorii 1 lit. a) i produkowane metodami ekologicznymi składniki produktów kategorii 1 lit. b) uprawiane w Szwajcarii lub przywożone do Szwajcarii:
 - ze Wspólnoty Europejskiej,
 - lub z państwa trzeciego w ramach wymagań, uznanych za równoważne zgodnie z przepisami art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,
 - lub z państwa trzeciego, w przypadku gdy jedno z Państw Członkowskich potwierdziło, zgodnie z przepisami art. 11 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, że taki sam produkt został wyprodukowany i skontrolowany we wspomnianym kraju w ramach tych samych regulacji, jakie są przyjęte w danym Państwie Członkowskim.
3. **Jednostki kontrolujące:** Vereinigung Schweizerischer Biologischer Landbauorganisationen (VSBLO), Institut für Marktökologie (IMO) i Forschungsinstitut für Biologischen Landbau (FiBL).
4. **Jednostki wydające świadectwa kontroli:** jak w pkt 3.
5. **Okres obowiązywania:** do 30.06.1998 r.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1367/98

z dnia 29 czerwca 1998 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92 z dnia 14 stycznia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozów z państw trzecich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2092/91

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1488/97², w szczególności jego art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 zastrzega, że produkty przywożone z państwa trzeciego mogą być wprowadzone do obrotu jedynie wówczas, gdy pochodzą one z państwa trzeciego, figurującego w wykazie sporządzonym zgodnie z warunkami ustalonymi w ust. 2 tego artykułu; wykaz taki przedstawiono w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 94/92³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 314/97⁴;

do wykazu określonego w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2092/91, rozporządzenie (WE) nr 314/97 włączyło Węgry i Szwajcarię na okres do dnia 30 czerwca 1998 r., w celu szczegółowego zbadania w tym czasie pewnych aspektów, dotyczących wprowadzania w życie w tych państwach przepisów równoważnych do ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 2092/91;

podczas przeprowadzonej przez Komisję kontroli na miejscu potwierdzono skuteczne wprowadzanie w życie na Węgrzech przepisów równoważnych do ustanowionych w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91;

Szwajcaria upoważniła nową jednostkę kontrolującą do przeprowadzania inspekcji wymaganych przez zarządzenie dotyczące rolnictwa ekologicznego;

w celu odpowiedniego funkcjonowania procedury, dla każdego państwa trzeciego należy ustalić jednostki odpowiedzialne za wydawanie świadectw kontroli określonych w art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91;

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str. 12.

³ Dz.U. L 11 z 17.1.1992, str. 14.

⁴ Dz.U. L 51 z 21.2.1997, str. 34.

Australia poinformowała o zmianach w swojej procedurze kontrolnej;

kontrole podmiotów gospodarczych w Australii są obecnie przeprowadzane przez prywatne jednostki kontrolujące, nadzorowane przez organ publiczny;

Izrael potwierdził, że kontrola i wystawianie świadectw produktów ekologicznych będą przeprowadzane przez Ministerstwo Rolnictwa;

sprawdzenie informacji przedłożonych przez powyższe państwa trzecie doprowadziła do wniosku, że wymogi w tych państwach są równoważne do wymogów wynikających z legislacji wspólnotowej;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu, określoną w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 94/92 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1998 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. Ust. 3 i 4 tekstu dotyczącego Australii otrzymują brzmienie:

„3. Jednostki kontrolujące:

- Australijska Służba Inspekcji Kwarantanny (AQIS)
- Instytut Badawczy Biodynamiki (BDRI)
- Ekologiczni Rolnicy Australii (BFA)
- Australijskie Stowarzyszenie Ekologicznych Producentów Wina S.A. (OVAA)
- Australijscy Ekologiczni Hodowcy Ziół S.A. (OHGA)
- Krajowe Stowarzyszenie Trwałego Rolnictwa, Australia (NASAA)

4. Jednostki wystawiające świadectwa: jak w pkt. 3.”

2. Ust. 5 tekstu dotyczącego Węgier otrzymuje brzmienie:

„5. Okres obowiązywania: do dnia 30 czerwca 2000 r.

3. Ust. 3 i 4 tekstu dotyczącego Izraela otrzymują brzmienie:

„3. Organ kontroli: Ministerstwo Rolnictwa.

4. Organy wystawiające świadectwo: jak w pkt. 3.”

4. Ust. 1, 3, 4 i 5 tekstu dotyczącego Szwajcarii otrzymują brzmienie:

„1. Kategorie produktu:

- a) nieprzetworzone produkty roślinne w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, za wyjątkiem produktów wyprodukowanych podczas okresu konwersji, jak określono w art. 5 ust. 5 tego rozporządzenia;
- b) środki spożywcze składające się zasadniczo z jednego lub więcej składników pochodzenia roślinnego w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, z wyjątkiem produktów, jak określono w art. 5 ust. 5 tego rozporządzenia, zawierających składnik pochodzenia rolniczego wyprodukowany podczas okresu konwersji.”

„3. „Vereinigung Schweizerischer Biologischer Landbauorganisationen” (VSBLO), „Institut für Marktökologie” (IMO), „Forschungsinstitut für Biologischen Landbau” (FiBL), i Association Suisse pour Systèmes de Qualité et Management” (SQS).

4. Jednostki wystawiające świadectwo: jak w pkt. 3.
5. Okres obowiązywania: 31.12.2002.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 548/2000

z dnia 14 marca 2000 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92 ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2029/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 331/2000², w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje

- (1) art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2029/91 stanowi, że produkty przywożone z państw trzecich mogą być wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy pochodzą one z kraju umieszczonego w wykazie sporządzonym zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2029/91. Taki wykaz został ustanowiony w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 94/92³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1367/98⁴.
- (2) Republika Czeska zwróciła się do Komisji z wnioskiem o umieszczenie jej w wykazie przewidzianym przepisami art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2029/91 oraz przedłożyła informacje wymagane zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 94/92.
- (3) Po zbadaniu tych informacji oraz przeprowadzeniu debaty, będącej wynikiem tego badania, z władzami Republiki Czeskiej stwierdzono, że przepisy regulujące produkcję oraz kontrolę w tym kraju są równoważne z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2029/91.
- (4) Ostateczny termin włączenia Argentyny, Australii, Węgier oraz Izraela do wykazu przewidzianego w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2029/91, wygasa dnia 30 czerwca 2000 r. i z tego powodu musi on zostać przedłużony, aby umożliwić kontynuowanie przywozu. W przypadku Izraela i Argentyny przesunięcie ostatecznego terminu zostanie rozważone w świetle przeprowadzonych bądź zaplanowanych kontroli w tych krajach.

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 48 z 19.2.2000, str. 1.

³ Dz.U. L 11 z 17.1.1992, str. 14.

⁴ Dz.U. L 185 z 30.6.1998, str. 11.

- (5) Władze Węgier zawiadomiły o zmianie nazwy węgierskiego organu kontroli Biokultura, którą należy ująć w Załączniku.
- (6) W przypadku Australii, Izraela oraz Szwajcarii konieczna jest aktualizacja niektórych danych technicznych.
- (7) Środki przewidziane niniejszym rozporządzeniem są zgodne z opinią komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2029/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 94/92 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich,

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. Po tekście dotyczącym Australii dodaje się tekst w brzmieniu:

„REPUBLIKA CZESKA:

1. **Kategorie produktów:**

- a) nieprzetworzone produkty roślinne w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2029/91;
- b) środki spożywcze złożone zasadniczo z przynajmniej jednego składnika pochodzenia roślinnego w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2029/91.

2. **Pochodzenie:** Produkty kategorii 1 lit. a) oraz produkowane metodami ekologicznymi składniki produktów kategorii 1 lit. b) uprawiane w Republice Czeskiej.

3. **Organ kontroli:** KEZ o.p.s.

4. Organ wydający świadectwo kontroli:

- Departament Polityki Strukturalnej i Ekologii (Ministerstwo Rolnictwa)
- KEZ o.p.s.

5. **Okres obowiązywania:** do dnia 30.06.2003 r.”.

2. Pkt 5 w tekstach dotyczących Argentyny, Australii, Węgier oraz Izraela otrzymuje brzmienie:

„5. **Okres obowiązywania:** do dnia 30.06. 2003 r.”.

3. Pkt. 3 i 4 tekstu dotyczącego Węgier otrzymują brzmienie:

„3. **Organ kontroli:** Biokontroll Hungária Közhasnu Társaság (Biokontroll Hungaria Kht) oraz Skal

4. **Organ wydający świadectwo:** Biokontroll Hungária Közhasnu Társaság (Biokontroll Hungaria Kht) oraz Skal (Biuro na Węgrzech)”

4. W pkt. 3 tekstu dotyczącego Australii, nazwę organu kontroli „Australijska Służba Kwarantanny Kontroli (AQIS)” zastępuje się nazwą:

„Australijska Służba Kwarantanny i Kontroli (AQIS) (Departament Rolnictwa, Rybołówstwa i Gospodarki Leśnej)”.

5. Pkt 3 tekstu dotyczącego Izraela otrzymuje brzmienie:

„3. **Organ kontroli:** Służby Ochrony i Kontroli Roślin (PPIS) (Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi)”.

6. Pkt 3 tekstu dotyczącego Szwajcarii otrzymuje brzmienie:

„3. **Organy kontroli:** Institut für Marktökologie (IMO), bio.inspecta AG oraz Schweizerische Vereinigung für Qualitäts und Management-Systeme (SQS)”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1566/2000

z dnia 18 lipca 2000 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92 ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2092/91

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1437/2000², w szczególności jego art. 11 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 stanowi, że produkty przywożone z państw trzecich mogą być wprowadzone do obrotu jedynie wtedy, gdy pochodzą z państwa trzeciego widniejącego w wykazie sporządzonym stosownie do kryteriów ustanowionych w ust. 2 tego artykułu. Wykaz ten zawarty jest w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 94/92³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 548/2000⁴.
- (2) Władze Australii zwróciły się do Komisji z wnioskiem o powołanie nowej jednostki kontrolującej i jednostki certyfikującej, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 94/92.
- (3) Władze Australii dostarczyły Komisji wszystkich niezbędnych gwarancji i informacji potwierdzających, że nowa jednostka kontrolująca i jednostka certyfikująca spełniają kryteria określone w art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 94/92 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 161 z 1.7.2000, str. 62.

³ Dz.U. L 11 z 17.1.1992, str. 14.

⁴ Dz.U. L 67 z 15.3.2000, str. 12.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Pkt 3 tekstu dotyczącego Australii otrzymuje brzmienie:

„Jednostki kontrolujące:

- Australian Quarantine and Inspection Service (AQIS) (Department of Agriculture, Fisheries and Forestry)
- Bio-dynamic Research Institute (BDRI)
- Biological Farmers of Australia (BFA)
- Organic Vignerons Association of Australia Inc. (OVAA)
- Organic Herb Growers of Australia Inc. (OHGA)
- Organic Food Chain Pty Ltd (OFC)
- National Association of Sustainable Agriculture, Australia (NASAA)”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1616/2000

z dnia 24 lipca 2000 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92 ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1437/2000², w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 stanowi, że produkty, przywożone z państwa trzeciego mogą być wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy pochodzą z kraju umieszczonego w wykazie sporządzonym zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Taki wykaz został utworzony w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 94/92³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 548/2000⁴.
- (2) Argentyna i Szwajcaria zwróciły się do Komisji z wnioskiem o rozszerzenie kategorii produktów, zawartych w wykazie przewidzianym w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, w celu objęcia nią zwierząt gospodarskich oraz produktów pochodzących od zwierząt gospodarskich. Państwa te przedłożyły informacje wymagane zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 94/92.
- (3) Po zbadaniu tych informacji i przeprowadzeniu debaty, będącej wynikiem tego badania, z władzami tych państw, stwierdzono, że przepisy regulujące produkcję i kontrolę zwierząt gospodarskich i produktów pochodzących od zwierząt gospodarskich w tych krajach są równoważne z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91. Jednakże od władz argentyńskich oczekuje się złożenia pewnych gwarancji, dlatego równowartość za zwierzęta gospodarskie i produkty pochodzące od zwierząt gospodarskich należy ograniczyć do okresu sześciu miesięcy.
- (4) Izrael zwrócił się do Komisji z wnioskiem o zmianę warunków włączenia go do wykazu tak, aby zezwolić na przywóz surowców produkowanych metodami ekologicznymi. Izrael przedłożył informacje wymagane zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 94/92. Po zbadaniu tych informacji stwierdzono, że wymagania są równoważne z tymi,

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 161 z 1.7.2000, str. 62.

³ Dz.U. L 11 z 17.1.1992, str. 14.

⁴ Dz.U. L 67 z 15.3.2000, str. 12.

które wynikają z legislacji wspólnotowej.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu, wymienioną w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zmienia się Załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 94/92 w zakresie Argentyny, Izraela oraz Szwajcarii, jak wskazano w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 sierpnia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

ARGENTYNA

1. Kategorie produktów:

- a) nieprzetworzone produkty roślinne, zwierzęta gospodarskie i nieprzetworzone produkty pochodzące od zwierząt gospodarskich w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, za wyjątkiem:
 - zwierząt gospodarskich oraz produktów pochodzących od zwierząt gospodarskich, oznakowanych lub mających zostać oznakowanymi w związku konwersją;
- b) przetworzone produkty roślinne i produkty pochodzące od zwierząt gospodarskich przeznaczone do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 za wyjątkiem:
 - produktów pochodzących od zwierząt gospodarskich, oznakowanych lub mających zostać oznakowanymi w związku z konwersji.

2. Pochodzenie: Produkty kategorii 1 a) oraz produkowane metodami ekologicznymi składniki produktów kategorii 1 b) uprawiane w Argentynie.

3. Jednostka kontrolująca: „Instituto Argentino para la Certificación y Promoción de Productos Agropecuarios Orgánicos SRL” (Argencert) oraz „Organización Internacional Agropecuaria” (OIA).

4. Jednostki wydające świadectwo: jak w pkt. 3.

5. Okres obowiązywania dla roślin i produktów roślinnych: do dnia 30 czerwca 2003 r.
Okres obowiązywania dla zwierząt gospodarskich i produktów pochodzących od zwierząt gospodarskich: do dnia 28 lutego 2001 r.

IZRAEL

Pkt 2 tekstu dotyczącego Izraela otrzymuje brzmienie:

„Pochodzenie: Produkty kategorii 1 a) oraz produkowane metodami ekologicznymi składniki produktów należących do kategorii 1 b), produkowane w Izraelu lub przywożone do Izraela:

- ze Wspólnoty Europejskiej,
- lub z państwa trzeciego w ramach wymagań uznanych za równoważne, zgodnie z przepisami art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91”.

SZWAJCARIA

1. Kategorie produktów:

- a) nieprzetworzone produkty roślinne, zwierzęta gospodarskie oraz nieprzetworzone produkty pochodzące od zwierząt gospodarskich w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 za wyjątkiem:
 - produktów, wytworzonych w okresie konwersji określonej w art. 5 ust. 5 tego rozporządzenia,
 - produktów pszczelarskich;
 - b) przetworzone produkty roślinne i przetworzone produkty pochodzące od zwierząt gospodarskich, przeznaczone do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, z wyjątkiem:
 - produktów określonych w art. 5 ust. 5 tego rozporządzenia, zawierających składnik pochodzący z produkcji rolnej wytworzony w okresie konwersji,
 - produktów zawierających wyroby pszczelarskie, wytworzone w Szwajcarii, ze składników pochodzących z produkcji ekologicznej.
2. Pochodzenie: Produkty kategorii 1 a) oraz produkowane metodami ekologicznymi składniki produktów należących do kategorii 1 b), produkowane w Szwajcarii lub przywożone do Szwajcarii:
 - ze Wspólnoty Europejskiej,
 - lub z państwa trzeciego w ramach wymagań uznanych za równoważne zgodnie z przepisami art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,
 - lub z państwa trzeciego w przypadku, gdy jedno z Państw Członkowskich WE potwierdziło, zgodnie z przepisami art. 11 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, że taki sam produkt został wyprodukowany i skontrolowany we wspomnianym kraju w ramach tych samych ustaleń, jakie są przyjęte w danym Państwie Członkowskim Wspólnoty.
 3. Jednostki kontrolujące: Institut für Marktökologie (IMO), bio.inspecta AG and Schweizerische Vereinigung für Qualitätsund Management-Systeme (SQS).
 4. Jednostki wydające świadectwo: jak w pkt. 3.
 5. Okres obowiązywania: do dnia 31 grudnia 2002 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2426/2000

z dnia 31 października 2000 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92 ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2092/91

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2020/2000², w szczególności jego art. 11 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 11 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 zastrzega, że produkty przywożone z państwa trzeciego mogą być wprowadzane do obrotu tylko w przypadku, gdy pochodzą one z państwa trzeciego wymienionego w wykazie sporządzonym zgodnie z kryteriami ustanowionymi w ust. 2 tego artykułu. Wyżej wymieniony wykaz jest zawarty w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 94/92³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1616/2000⁴.
- 2) Władze argentyńskie zwróciły się do Komisji z wnioskiem o włączenie nowej jednostki kontrolującej i wydającej świadectwo zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 94/92.
- 3) Władze argentyńskie przekazały Komisji wszystkie niezbędne gwarancje i informacje potwierdzające ponad wszelką wątpliwość, że nowa jednostka kontrolująca i wydająca świadectwo spełnia kryteria ustanowione w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.
- 4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu zgodne są z opinią Komitetu, określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 94/92 zmienia się, jak wskazano w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 241 z 26.9.2000, str. 39.

³ Dz.U. L 11 z 17.1.1992, str. 14.

⁴ Dz.U. L 185 z 25.7.2000, str. 62.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 października 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Pkt 3 tekstu odnoszącego się do Argentyny otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Jednostki kontrolujące:

- Instituto Argentino para la Certificación y Promoción de Productos Agropecuarios Orgánicos SRL (Argencert)
- Organización Internacional Agropecuaria (OIA)
- Letis SA”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2589/2001

z dnia 27 grudnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92 ustanawiające szczegółowe zasady, dotyczące wprowadzania w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich, przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2092/91

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2491/2001², w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wykaz państw trzecich, z których muszą pochodzić niektóre produkty rolne, aby mogły stać się przedmiotem obrotu we Wspólnocie, przewidziane w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, wymieniony jest w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 94/92³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 349/2001⁴. Wykaz ten sporządzony został zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.
- (2) Republika Czeska przedstawiła Komisji wniosek w sprawie rozszerzenia kategorii produktów objętych wykazem przewidzianym w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, w celu włączenia zwierząt gospodarskich i produktów zwierzęcych, a także przedstawiła informacje wymagane na mocy art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 94/92.
- (3) Analiza tych informacji i późniejsze rozmowy z władzami Republiki Czeskiej doprowadziły do wniosku, że reguły regulujące produkcję i kontrolę zwierząt gospodarskich i produktów zwierzęcych w tym kraju są równoważne z regułami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91.
- (4) Jednakże wynik analizy ujawnił także, że reguły czeskie, odnoszące się do produktów, które mają lub mają mieć w przyszłości oznaczenia odnoszące się do konwersji nie są równoważne z regułami zawartymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 dotyczącymi produktów zawierających więcej niż jeden składnik pochodzenia rolniczego. W związku z tym produkty te nie są objęte obecnym rozporządzeniem.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 337 z 20.12.2001, str. 9.

³ Dz.U. L 11 z 17.1.1992, str. 14.

⁴ Dz.U. L 52 z 22.2.2001, str. 14.

określone w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Część Załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 94/92, dotycząca Republiki Czeskiej zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„REPUBLIKA CZESKA

1. Kategorie produktu:

a) nieprzetworzone produkty rolne pochodzenia roślinnego, zwierzęta gospodarskie oraz nieprzetworzone produkty zwierzęce w znaczeniu art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, z wyjątkiem:

- roślin uprawnych posiadających lub mających posiadać oznaczenia dotyczące konwersji i zawierających więcej niż jeden składnik pochodzenia rolniczego,
- zwierząt gospodarskich oraz produktów zwierzęcych posiadających lub mających posiadać oznaczenia dotyczące konwersji,
- produktów akwakultury.

b) przetworzone produkty roślinne oraz produkty zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, z wyjątkiem:

- produktów roślinnych posiadających lub mających posiadać oznaczenia dotyczące konwersji i zawierających więcej niż jeden składnik pochodzenia rolniczego,
- produktów zwierzęcych posiadających lub mających posiadać oznaczenia dotyczące konwersji,
- produktów zawierających produkty z akwakultury.

2. Pochodzenie: produkty kategorii 1 lit. a) oraz produkowane metodami ekologicznymi składniki w produktach kategorii 1 lit. b), które zostały wyprodukowane w Republice Czeskiej.

3. Jednostka kontrolująca: „KEZ o.p.s.”.

4. Organy wydające świadectwo: „KEZ o.p.s.” oraz „Departament Polityki Strukturalnej i Rozwoju Wsi”.

5. Okres włączenia: dnia 30.6.2003 r.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 349/2001

z dnia 21 lutego 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92 ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2092/91

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2020/2000², w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 stanowi, że produkty, które są przywożone z państwa trzecich, mogą być wprowadzane do obrotu jedynie wówczas, gdy pochodzą one z państwa trzeciego figurującego w wykazie sporządzonym z uwzględnieniem warunków ustanowionych w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Wykaz taki ustanowiony został w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 94/92³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2426/2000⁴.
- (2) Węgry zwróciły się do Komisji z wnioskiem o zmianę warunków ich włączenia do wykazu aby zezwolić na przywóz surowców pochodzących z upraw ekologicznych. Węgry przedstawiły wymagane informacje zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 94/92. Analiza przedstawionych informacji pozwoliła stwierdzić, że wymogi te są równoważne z wymogami przewidzianymi w ustawodawstwie wspólnotowym.
- (3) Argentyna udzieliła Komisji wymaganych gwarancji dotyczących produkcji i kontroli zwierząt gospodarskich oraz produktów pochodzących od zwierząt gospodarskich. W związku z tym nieprzekraczalny termin włączenia, upływający dnia 28 lutego 2001 r., powinien zostać przedłużony w celu umożliwienia kontynuacji przywozu.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu wymienionego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 241 z 26.9.2000, str. 39.

³ Dz.U. L 11 z 17.1.1992, str. 14.

⁴ Dz.U. L 279 z 1.11.2000, str. 19.

W Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 94/92 wprowadza się zmiany w odniesieniu do Argentyny i Węgier w sposób określony w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 lutego 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Pkt 5 tekstu dotyczącego Argentyny otrzymuje brzmienie:

„5. Data włączenia: dnia 30 czerwca 2003 r.”

Pkt 2 tekstu dotyczącego Węgier otrzymuje brzmienie:

„2. Pochodzenie: Produkty kategorii 1 lit. a) i produkowane ekologicznie składniki produktów kategorii 1 lit. b) wytwarzane na Węgrzech lub przywożone na Węgry:

- ze Wspólnoty Europejskiej,
- albo z państw trzecich w ramach procedury uznanej za równoważną zgodnie z przepisami art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2382/2002

z dnia 30 grudnia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92 ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2092/91

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 473/2002², w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wykaz państw trzecich z których musza pochodzić niektóre produkty rolne, uzyskane metodą produkcji ekologicznej w celu wprowadzenia do obrotu we Wspólnocie, przewidziane w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, jest określony w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 94/92³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1162/2002⁴. Wykaz ten został sporządzony zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.
- (2) Okres włączenia Szwajcarii do wykazu przewidzianego w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wygasa dnia 31 grudnia 2002 r. Okres włączenia Argentyny, Australii, Republiki Czeskiej, Węgier oraz Izraela wygasa dnia 30 czerwca 2003 r. W celu uniknięcia zakłóceń handlowych, należy przedłużyć włączenie tych państw na dalszy okres.
- (3) Zainteresowane państwa trzecie dostarczają Komisji właściwe informacje dotyczące wprowadzenia w życie zasad równoważnych do tych ustanowionych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2092/91. Ponadto, skuteczna realizacja zasad będzie sprawdzona podczas kontroli przeprowadzonej na miejscu przez Komisję.
- (4) Władze węgierskie powiadomiły Komisję, że jednostka kontrolująca i wydająca świadectwa zaprzestała swojej działalności na Węgrzech. Dlatego, nazwa wspomnianej jednostki powinna zostać skreślona z Załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 94/92.
- (5) Dlatego rozporządzenie (WE) nr 94/92 należy odpowiednio zmienić.

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 75 z 16.3.2002, str. 21.

³ Dz.U. L 11 z 17.1.1992, str. 14.

⁴ Dz.U. L 170 z 29.6.2002, str. 44.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu, określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 94/92 wprowadza się zmiany określone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 grudnia 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 94/92 wprowadza się następujące zmiany:

1. W tekście odnoszącym się do Argentyny, Australii, Republiki Czeskiej, Węgier, Izraela oraz Szwajcarii, pkt 5 otrzymuje brzmienie
„5. **Czas włączenia:** 30.6.2008”
2. W tekście odnoszącym się do Węgier:
 - w pkt. 3 skreśla się wyrazy „i SKAL”,
 - w pkt. 4 skreśla się wyrazy „i SKAL (urząd na Węgrzech)”.